№ 71. Kraków 26 Marca — Środa. Rok 1856.

CZAS

Dziennik wychodzi co dzień ... [illegible] ...ąwszy poniedziałki i dni następujące po świętach.
Dod... [illegible] ...ostatnim dniem każdego miesiąca.

N.-Sącz Rynek
Wy Grabo...

...łata na Dziennik „Czas"
...zł**r.** 16 | w Państwie Austryackiem (pocztą)
... 8 | rocznie . . . . złr. 20
| półrocznie . . . . „ 10
| kwartalnie . . . . „ 5
„ 1 30kr. | miesięcznie . . . . „ 2

Przedpłata na Dziennik „Czas" z „Dodatkiem"

w Krakowie		w Państwie Austryackiem (pocztą)	
rocznie	złr. 26	rocznie	złr. 30
półrocznie	„ 13	półrocznie	„ 15
kwartalnie	„ 7	kwartalnie	„ 8

Na sam „Dodatek" prenumerować niemożna.

Przyjmują sie do umieszczania w **Inseratach:**
OGŁOSZENIA, ODEZWY, UWIADOMIENIA, DONIESIENIA wszelkiego rodzaju, tyczące się przemysłu, handlu, rolnictwa, sprzedaży, kupna, dzierżaw itp. za opłatą:
...d wiersza drobnego za jednorazowe umieszczenie po 4 kr., za następne po 2 k...
Do każdego inseratu załączone być winno 10kr. na opłatę stęplową za każdorazowe umieszczenie.
Listy z pieniędzmi prenumeracyjnemi i inseratowemi przesyłane być winny franko do Biòra Expedycyi *Czasu.*
Listy reklamacyjne nieopieczętowane nieulegają frankowaniu.
Listy niefrankowane nieprzyjmują się.
☞ Numer pojedynczy dziennika kosztuje 5 kr.

OGŁOSZENIE PRENUMERATY

na kwartał **II 1856** r. tojest na miesiące:
Kwiecień, Maj, Czerwiec.

Dziennik sam w miejscu . . 4 złr.
pocztą w kraju. 5 „
z Dodatkiem miesięcznym
w miejscu . . 7 „
pocztą w kraju. 8 „

Dodatku osobno prenumerować nie można.

Liczba egzemplarzy tak dziennika **Czas** jak i **Dodatku** miesięcznego stósować się będzie do liczby prenumeraty; dla tego uprasza się o śpieszne jéj nadesłanie, aby nie narazić Szan. Abonentów na brak pierwszych numerów kwartału; tudzież o wyraźne nadmienienie, czy dziennik **Czas** sam lub z **Dodatkiem miesięcznym** jest żądany.

Dodatek miesięczny wychodzić zaczął z rokiem bieżącym i wychodzić będzie daléj jak dotąd, z dniem ostatnim każdego miesiąca w formacie książkowym **12** do **15** arkuszy druku mającym. Dodatek ten zawierać będzie: artykuły polityczne, religijne, ekonomiczne, historyczne, dokumenta, rozprawy krajowe, literaturę w ogóle, to jest: powieści, poezye, krytyki itd. przytém Kronikę zawierającą korespondencye ze wszystkich stolic europejskich przedstawiające obraz ich z upłynionego miesiąca.

Kraków 25 marca.

Ubiegły tydzień zapisany zostanie w historyi XIX wieku datą urodzin następcy tronu Napoleona III. Zbyteczną więc rzeczą mówić, jaki wypadek jest najgłówniejszym faktem w ośmiodniowém naszém zwykłém sprawozdaniu. Postaraliśmy się ocenić jego ważność skoro tylko wiadomość o nim nas doszła, i z przyjemnością widzimy, że w ocenieniu tém nie mamy potrzeby żadnéj czynić zmiany. Pominąwszy dytyramby, które leżą w naturalnéj rzeczy kolei i w takowych okolicznościach są nieuniknione, a w rachubę opinii publicznéj nie wchodzą, wszystkie artykuły poważnéj europejskiéj prasy, widziały w narodzinach księcia Napoleona Eugeniusza i we wzmocnieniu dynastyi panującéj we Francyi, pewną rękojmię jeżeli nie pokoju politycznego, to rękojmię pewnego zaspokojenia społeczeństwa w Europie. Mowy miane z tego powodu we Francyi wypowiadały to głośno, a odpowiedzi cesarskie były także w tym duchu.

Odpowiedzi te zwłaszcza zasługują na uwagę. Każda miała swe znaczenie i ważność. Pierwsza, do członków konferencyj, miała dążność polityczną, europejską, wskazywała kierunek pokojowy; druga, do Senatu przedstawiała system napoleoński, którego usiłowaniem pogodzić prawa do tronu „z łaski Bożej" z prawami „z woli narodu" czyli z wyborem powszechnym, którego chęcią zespolić władzę absolutną z wymaganiami wolności; trzecia, do Ciała prawodawczego, zręczności nieporównanéj, historyczna że tak powiemy, usuwała wszelkie niekorzystne komentarze jakich zmienność losu w kolejach przez panujących we Francyi doznanych, dostarczyć mogła, słowa wypowiedziane z otwartością, jakiéj tylko poczucie prawdziwéj siły, głębokość przekonania i zaufanie w opatrznych wyrokach dostarczyć jest zdolne; czwarta nakoniec do Rady stanu miała dążność administracyjną i dopełniała szczęśliwie programatu, do postawienia którego urodzenie następcy tronu podawało nader pomyślną sposobność.

Programatowi wtórowały także z pewną harmonią dekreta *Monitora.* Nominacye jenerałów na marszałków Francyi, a zwłaszcza jenerała Bosqueta, jest wskazówką według nas pokojową. Rzadki to bowiem wypadek, aby marszałek zostawał pod komendą innego marszałka, chyba że całkiem odrębnym dowodzi korpusem. Gdyby wojna daléj na półwyspie krymskim toczyć się miała, trudno przypuścić, aby się tam Cesarz usług takiego wodza jak marszałek Bosquet chciał pozbawiać. W dekretach nie zostali pominięci ani wygnańcy z Francyi, wolno im wracać, byle uznali prawowitość istniejącego rządu we Francyi; pamiętano także i to bardzo wspaniale o niższych klasach narodu i o ubogich i o tak zwanéj intelligencyi—a wszystko kwoli wyrzeczonych zasad, zapowiedzianych przekonań i objawionych nadziei.

Po tak uczynionéj wzmiance o wypadku i jego bezpośrednich skutkach we Francyi, bo nie mamy zamiaru wdawać się w rozprawy, chociażby wiele o rzeczonym programacie powiedzieć się dało, dodać musimy, że fakt ten jakkolwiek ważny, nie zmienił bynajmniéj chwilowéj sytuacyi politycznéj. Konferencye idą swoim trybem. Zdaje się, że komisya złożona z członków konferencyi, którzy są oraz posłami mocarstw w Paryżu, (lubo na to niema zupełnéj zgody i jedni utrzymują, że w komisyi zasiada hr. Buol, drudzy że baron Hübner, jedni, że hrabia Cavour, inni że margr. Villamarina, zgadzając się na to jedynie, że nie Mahomet Dżemil Bej, lecz Ali pasza Wezyr bierze w niej udział), pracuje ciągle i stara się wygotować traktat na czas, aby nie potrzeba przedłużać zawieszenia broni. Za tydzień przeto wypadek byłby w takim razie wiadomy.

Tym czasem admirał angielski na Baltyku ogłosił na nowo blokadę według zapowiedzenia, że zawieszenie broni nie tyczy się działań na morzu. O ile nam wiadomo, blokada silny wpływ wywiera i wielce szkodliwy, nie tylko na handel rosyjski, co naturalnem jest następstwem każdej blokady, ale także na finanse państwa tego w ogólności, stając się główną przyczyną gwałtownego spadku rubli, których gdy nikt do wypłat nie potrzebuje z powodu zatrzymania się wszelkiego ruchu handlowego tak na Baltyku jak na morzu Czarnem, nikt ich też nie kupuje. Będzie więc zapewne staraniem pełnomocników rosyjskich, aby szybkiém ogłoszeniem traktatu, usunąć blokady, czegoby może niedostąpiono za pomocą przedłużenia terminu zawieszenia broni.

Zresztą same tylko domysły krążą po dziennikach, które w obec tak bliskiego rozstrzygnienia kwestyi, bo termin **31** marca jak to mówią za pasem, tracą na wszelkiej ważności i nie warte są aby je powtarzać.

Obwieszczeniem ck. Rządu krajowego (do **L. 5466**) umieszczonem w Nrze **70** *Czasu*, podanem zostało do wiadomości publicznéj, iż w skutek przedstawienia ck. Komisyi centralnéj pomników, Wysokie Ministerium handlu i budowli zamianowało p. Pawła Popiela tutejszego obywatela konserwatorem do śledzenia i zachowywania pomników w mieście Krakowie i jego okręgu. Jeżeli obowiązki konserwatora są w ogóle ważne i rozległe, to przedewszystkiem miasto nasze i najbliższe okolice jego, tak bogate w zabytki sztuki i pamiątki historyczne, wymagają czujnego i pieczołowitego strażnika, coby pod opiekę swoją zagarnął wszystkie pamiątki przeszłości, począwszy od kamienia z na pół zatartym napisem, aż do królewskich zamków, kościołów i kopców, i w osobie swojéj skoncentrował dotychczasowe w tym względzie usiłowania prywatne. Wybór Wys. Ministerstwa padł na znanego a godnego ze wszech miar obywatela, gorliwego miłośnika sztuk, prawdziwego znawcę przeszłości i pobożnego chrześcianina; a właśnie takich przymiotów wymaga zaszczytny urząd konserwatora pomników i zabytków. Potrzeba tu bowiem i powagi obywatelskiéj, aby zleceniom swoim uzyskać moc wykonawczą bez odwołania się do służącego sobie prawa użycia przymusu; potrzeba zamiłowania w sztuce, aby gorąco zająć się czynnościami urzędu swego, jak u nas bardzo trudnemi i bardzo rozgałęzionemi; potrzeba posiadać dokładną znajomość przeszłości, aby ocenić wartość każdego zabytku w odniesieniu do historyi kraju kościelnéj, politycznéj i domowéj; potrzeba wreszcie prawdziwéj chrześciańskiéj pobożności, aby każdéj przedsiębranéj w tym zakresie pracy udzielić wyższego namaszczenia, aby pomniki religijne nie mierzyć jedynie skalą architektonicznych rozmiarów, ale wzniosłem uczuciem chrześciańskiem, które sztuki będące w związku z kościołem, podniosło w wiekach wiary do szczytu potęgi, jaką wprawdzie podziwiać lecz naśladować nie umiemy.

Nie piszemy słów tych gwoli nowomianowanego konserwatora, przekonani będąc, że skromność jego na chwalbę nie liczy, a przejęcie się uczuciem obowiązków nie potrzebuje żadnego z naszéj strony bodźca, ale że my wszyscy mieszkańcy tego kraju winniśmy się uważać za konserwatorów z dobréj woli i przechowywaczy pamiątek i pomników; konserwator zaś naznaczony z urzędu, jest tylko pośrednikiem i organem naszym w obec wysokiego Rządu, ogniskiem, w którem pojedyncze usiłowania zlewać się mają. Tak pojmujemy ducha dekretu J. C. Mości z dnia **31** grudnia **1850** rozciągającego opiekę Rządu na wszyskie pomniki przeszłości, osobliwie zabytki budownictwa i sztuki; tak pojmujemy myśl jaka na zasadzie pomienionego najwyższego postanowienia, podyktowała rozporządzenie ministeryalne z d. **24** czerwca **1853** r. naznaczające komisyę centralną do wyszukania i zachowania pomników urzędującą w Wiedniu pod przewodnictwem hr. Czoerniga, a któréj zamiejscowymi członkami czynnymi i organami są konserwatorowie mianowani po krajach koronnych.

Konserwatorowie pełnią swój obowiązek bezpłatnie, winni są czuwać nad zabytkami budownictwa, sztuki i pamiątkami przeszłości, starać się o zabezpieczenie ich od upadku i zniszczenia, o nieprzerabianie ich na inne cele utylitarne tylko, o naprawę taką, któraby odpowiadała charakterowi ich, a do tego wszystkiego konserwatorom służy prawo żądania pomocy władz miejscowych i krajowych tak cywilnych, jak wojskowych, które w tym względzie są z urzędu swego obowiązane udzielać im swojéj pomocy i wsparcia. Do nich należy wpływać na legalne tworzenie się stowarzyszeń prywatnych ku zachowaniu dzieł sztuki, lub zabytków archeologicznych, składać sprawę z czynności swojéj do c. k. komisyi centralnéj z załączeniem wypracowań odpowiednich celowi, wreszcie ogłaszać w pismach publicznych wiadomości o przedmiotach do zakresu ich czynności należących, a to celem poddania takowych pod właściwy rozbiór i ocenienie krytyczne.

Konserwatorowie używają do pomocy swojéj budowniczych rządowych dla technicznéj części prac swoich, znoszą się bezpośrednio ze wszystkiemi władzami i żądać mogą zasiłku pieniężnego u naczelnych władz kraju na koszta utrzymania lub odszukania pomników.

Widzimy z tego krótkiego tylko przeglądu obowiązków i atrybucyi konserwatorów, jak rozległe i ważne są ich czynności, ale zarazem jak wielka ciężу na nich odpowiedzialność i przed rządem i przed krajem; dla tego więc wyznaczenie osoby konserwatora w Krakowie jest aktem ważnym, a zarazem powinno być dla gorliwych o przechowanie pamiątek obywateli znamieniem czujnéj opieki Wys. Rządu nad utrzymaniem zabytków historycznych w kraju naszym, imie zaś konserwatora na Kraków mianowanego rękojmią skutecznych w tym zakresie usiłowań, które wszyscy wszystkiemi naszemi siłami wspierać powinniśmy.

Wiadomo, że Prusy zawezwane zostały do udziału w konferencyach paryskich ze względu na zmiany mające nastąpić w traktacie **1841** r. który i one wraz z innemi mocarstwami podpisały. O traktacie tym zapewne częściej wypadnie teraz wzmianka, a już w tych dniach wypadło nam parę razy o nim nadmienić. Przytaczamy go przeto w najważniejszych jego ustępach. Spisany on jest w Londynie **13** lipca **1841**.

N. N. Król Francuzów, Cesarz Austryacki, król Węgierski i Czeski, Królowa połączonych królestw W. Brytanii i Irlandyi, Król Pruski i Cesarz wszech Rosyi w przekonaiu, iż jedność i zgoda ich najpewniejszą są dla Europy rękojmią utrzymania powszechnego pokoju, który ciągłym jest przedmiotem troskliwych ich starań, a pragnąc zarazem dać świadectwo téj zgody przez złożenie JWys. Sułtanowi widocznego dowodu, iż szanują nietykalność praw jego monarszych i szczerze pragną widzieć państwo jego wzmocnione, postanowili przyjąć zaproszenie ze strony JWys. Sułtana, w celu, aby wspólnie przez akt formalny stwierdzić jednozgodne postanowienie swoje, iż poddają się dawnemu obyczajowi państwa ottomańskiego, który wymaga, aby przepływ przez cieśniny Dardanelską i Bosforską wzbroniony był nazawsze obcym okrętom wojennym, jak długo Porta w stanie pokoju zostaje. Gdy z jednéj strony rzeczeni Monarchowie, z drugiej zaś J. C. W. Sułtan postanowili zawrzeć między sobą umowę w tym przedmiocie, przeto tym końcem zamianowali pełnomocnikami swymi i t. d.

Art. 1. JWys. Sułtan oświadcza z jednéj strony, iż stale postanowił utrzymać w przyszłości niezmiennie zasadę stanowiącą dawny obyczaj państwa jego, w moc którego zabrania się w każdym czasie okrętom najemnym obcych mocarstw wpływać w cieśniny Dardanelską i Bosforską, i że jak długo Porta w pokoju się znajduje, JWys. żadnego obcego okrętu wojennego nie każe wpuścić w pomienione cieśniny. Z drugiej strony N. N. Król (i t. d. jak wyżej) obowiązują się szanować postanowienie to Sułtana i poddać się wyrażonéj powyżéj zasadzie.

Art. 2. Samo się przez się rozumnie, iż Sułtan stwierdzając nietykalność dawnego obyczaju państwa ottomańskiego wzmiankowanego w powyższym artykule, zastrzega sobie udzielać tak jak dotychczas upoważnień (fermanów) do przepływu dla lekkich statków pod pawilonem wojennym zostających, a które przeznaczone będą do służby poselstw państw przyjacielskich.

Art. 3. JWys. Sułtan zastrzega sobie podać niniejszą umowę do wiadomości wszystkich państw, z któremi zostaje na stopie przyjaźni wzywając je, aby przystąpiły do niéj.

Art. 4. Umowa niniejsza będzie ratyfikowaną i td.

Korespondencya Czasu.

Paryż 19 marca.

L*** Reskryptem cesarskim wczoraj podpisanym mianowani zostali marszałkami Francyi hr. Randon rządca Algieru, jenerałowie dywizyi Canrobert i Bosquet. Jest wielkie podobieństwo, że marszałek Pelissier otrzyma tytuł książęcia Sebastopola.

Od południa do godziny 3ciéj odbywał się wczoraj ceremoniał złożenia powinszowań Cesarstwu od wszystkich władz, członków kongresu i ciała dyplomatycznego. Każda deputacya przechodziła z kolei obok kolebki nowonarodzonego, nad którą czuwały admirałowa Bruat w towarzystwie pań Bizot i Brancion. Dziecię przez cały czas spało w najlepsze i chyba kiedyś później dowie się z kroniki Cesarstwa, że było przedmiotem tak wczesnego hołdu. Senat i ciało prawodawcze stanowiąc najwyższą reprezentacyą Francyi, musiały tém samém wywołać w odpowiedzi cesarskiéj, i najwyższe zadowolnienie za objawione uczucia, i słowa prawdy, któréj przyświadcza historya lat niedawno u-

płynionych. „Szczęśliwy jestem, rzekł do senatu, że Opatrzność zesłała mi syna, właśnie w chwili, kiedy nadchodzi era powszechnego pojednania się dla Europy. Jest on *dziecięciem narodu*, bo jest synem tego, którego naród wezwał, aby mu przewodniczył“, a w odpowiedzi na mowę p. Morny prezydującego Ciału prawodawczemu, dodał: „Oklaski powszechne nieprzeszkadzają mi, abym niedumał nad przeznaczeniem tych co się urodzili i w tych samych murach i w podobnych okolicznościach. Jeżeli ufam, że los mego syna będzie różny, to jedynie dla tego, że zdaje się, iż Opatrzność ma zamiar utrwalić nową dynastyą wyszłą z łona ludu, a dynastya każda o tyle tylko ma nadzieję trwałości, o ile usiłuje być wierną swojemu początkowi, i pracuje jedynie dla interesów narodowych, dla których utworzoną została.“

Błogosławieństwo Papiezkie przyszło dla dziecięcia w godzinę po jego narodzeniu. O powinszowaniach oficyalnych nadsyłanych z departamentów, niewarto wspominać, bo te zawsze są te same z małą odmianą, któréj wymaga ta lub inna forma rządu.

P. Manteuffel wczoraj także był przedstawiony Cesarzowi, i zaraz po skończonéj ceremonii udał się na posiedzenie członków kongresu. Ile razy jest wzmianka o kongresie, następuje po niéj konieczne zapytanie: a cóż nowego? kiedyż zostanie pokój ogłoszony? jakie jego warunki? Uważcie tylko, że już dziś nikt nie pyta: czy będzie pokój czy wojna? Przenikliwsi tylko i badający w dalszą przyszłość pozwalają sobie przydać zapytanie: ale jak długo ten pokój trwać będzie? Trzeba być zuchwale lekkomyślnym, aby ze stanowiska prywatnego człowieka, niewtajemniczonego bynajmniéj w sekreta państw europejskich, śmieć dzisiaj wyrokować — ale godzi się wnioskować z tego, na co się otwartemi oczyma patrzy: jeśli widnokrąg dla słabych oczu za daleki, przedmioty widziane nie dadzą się ujrzeć w całém świetle, ale zawsze będzie w nich choć szczupła istota prawdy. Otóż zdaje się widzieć, iż pokój rychło stanie i nie będzie potrzeby przedłużania zawieszenia broni — że kongres dzisiejszy dopełniwszy swojego dzieła, zostawi innym pełnomocnikom państw europejskich ważniejszą robotę, przejrzenia traktatów, które w kolei czasu uległy wielkim zmianom, a tém samém ustanowienia nowéj zasady prawa internacyonalnego europejskiego. Taką czynnością naturalnie zająć się niemoże kongres obecny, któremu poruczoném tylko było załatwienie kwestyi wschodniéj; kwestya ta jak powiadają zostałaby już rozstrzygniętą, gdyby odrazu zaszła zgoda na organizacyę przyszłą księstw Multan i Wołoszczyzny. Francya i Rosya żądać miały połączenia ich pod jedném berłem księcia Napoleona. Austrya i Turcya wolałyby je widzieć *in statu quo.* Rzecz godna uwagi, że książę Gika na zebraniu przedniejszych bojarów dnia 1 marca, komunikował im memoryał mający się przesłać do kongresu, w którym życzeniem jego jest, aby dla trwałości szczęścia i pomyślności obu państw, rządy ich oddane były dzisiejszemu obecnemu *Księciu*, a nie zaś *hospodarom z narodu wybieranym*, jak bywało dotąd.

W poprzednim liście moim zapomniałem donieść, że w dzień urodzin księcia, hotel ambasady rosyjskiéj był illuminowany i że hr. Orłow był jeden z najpierwszych, który zapisał swe powinszowanie w księdze na ten cel otworzonéj w Tulieryach.

Wracając od spraw politycznych do zakresu naszego domowego życia, Polacy przyjętym od przodków obyczajem zawsze obchodzą uroczyściéj wielki tydzień, aniżeli to czynią inne narody.

Zawsze miło jest widzieć, że czy w kraju czy za krajem ostatnie dni wielkiego tygodnia poświęcone są pobożniejszym myślom; choćby jedna chwila taka w roku, chwilą tą można długie okupić ospalstwo ducha. Na dzień Wielkonocny przygotowuje się *święcone* nieznane we Francyi, gościnność wcześnie zaprasza na nie do książąt Sapiehów do hr. Wąsowiczów i innych domów, serdeczne przyjęcie czeka wszędzie przyjaciół i znajomych.

Kraków 25 marca. Opróżniona przy c. k. wyższym Sądzie krajowym w Krakowie posada akcesisty udzieloną została diurniście przy tymże wyższym Sądzie krajowym Wacławowi Liebinsfeld, jakoteż przy c. k. Sądzie krajowym w Krakowie opróżniona posada oficyała Feliksowi Platowiczowi akcesiście przy tymże Sądzie.

Lwów 20 marca. W dalszym ciągu doniesień zawartych *Gaz. Lwowska* pisze z d. 6 marca r. b.: Podajemy wiadomość, że według otrzymanych w pierwszej połowie m. b. wykazów pojawiła się w tutejszym okręgu administracyjnym zaraza na bydło jeszcze w jednem miejscu obwodu czortkowskiego, w jednem obwodu złoczowskiego, w 5ciu miejscach obwodu żółkiewskiego, w jednem miejscu obwodu brzeżańskiego. Natomiast zaś ustała w jednem miejscu obwodu czortkowskiego, w 2ch miejscach złoczowskiego, 6ciu żółkiewskiego i w 3ch miejscach obwodu lwowskiego, gdy tymczasem liczba miejsc zarazą dotkniętych nie powiększyła ani zmniejszyła się od czasu ostatniego wykazu w obwodzie czortkowskim, w obwodzie zaś złoczowskim i żółkiewskim zmniejszyła się o jedną w każdym z tych obwodów miejscowość, a o 3 w obwodzie lwowskim.

W liczbie wykazanych obecnie 36ciu miejsc zarazą dotkniętych, z których 2 przypada na obwód czortkowski, 9 na złoczowski, 16 na żółkiewski i 3 na obwód lwowski, a jedno miejsce na obwód brzeżański, gdzie dotąd zarazy téj nie było — znajduje się 24 takich miejsc, w których zaraza na bydło już ustaje, a przepisany okres kontumacyjny niedaleki już końca, zwłaszcza, że zupełnego ustania zarazy wkrótce już spodziewać można, gdy tymczasem w pozostających jeszcze 12 miejscach zarazą dotkniętych wynosi liczba bydła chorego sztuk tylko 30 — mniej przeto o 10 od liczby w ostatniem sprawozdaniu wykazanej.

Wiedeń 23 marca. Uroczystość Zmartwychwstania obchodzoną była w dniu wczorajszym w kościele parafialnym zamkowym o godzinie 4éj. Z powodu niepogody procesya odbywała się w murach. JCKAp. Mość wraz z całym dworem, naczelnikami władz wojskowych i cywilnych, jenerałami itd. znajdował się na nabożeństwie.

— Niektóre dzienniki niemieckie podały niedawno wiadomość, iż dziennikom wiedeńskim zakazano z urzędu umieszczać artykuły polemiczne przeciwko przedsiębiorstwu Lloyda austryackiego. *Gazeta Augsburgska* niewchodzi w to czy doniesienie to jest prawdziwe lub nie, zapewnia jednak, iż dyrekcya Lloyda poczyniła kroki, aby jeśli rzeczywiście zakaz ten istnieje, takowy mógł być cofnięty, dyrekcya bowiem nie widzi potrzeby lękania się wolnych rozpraw nad żeglugą parową austryacką, jakkolwiek niektóre dzienniki przekraczały w téj mierze granice słuszności bądź przez nieznajomość rzeczy, bądź też przez uprzedzenie.

— Ze strony dworu cesarskiego zaraz po nadejściu depeszy z Paryża o narodzeniu się syna Cesarza Napoleona, hr. Buol otrzymał zwrotne polecenie telegrafem, ażeby z okazyi tego szczęśliwego zdarzenia złożył w imieniu dworu ces. austryackiego powinszowania swoje Cesarzowi Francuzów. Skoro nadejdzie do Wiednia urzędowne uwiadomienie o urodzinach następcy tronu francuzkiego, powinszowania te przesłane zostaną w formie listu własnoręcznego JCKAp. Mości.

— *Gazeta Lipska* donosi, że konferencye monetarne odroczone przez ciąg świąt, na nowo wkrótce potem mają się rozpocząć. Tymczasem wielu członków tych konferencyj rozjechało się. Zapewniają, że spodziewać się trzeba pomyślnego onych skutku.

— Kolej z Reichenbergu do Pardubic otrzymała nazwę kolei południowo-północnéj. Kapitał jéj 15 milionów złr. zupełnie jest już pokryty. Z tego zakład kredytowy wziął na siebie $3^1/_2$ mil. a znaczną część podpisali kapitaliści zagraniczni. Powiadają, że skarb ręczy za $5^1/_5$% dochodu.

— Rada zawiadowcza towarzystwa kolei zachodniéj Cesarzowéj Elżbiety wybrała prezydentem swoim hr. Wickenburga.

— Statuta powszechnego austryackiego towarzystwa oświetlania gazem potwierdzone przez rząd zostały. *Gazeta Tryestska* pisze, iż celem onego jest wyrabianie i sprzedaż gazu po miastach w monarchii austryackiéj, zakładanie i nabywanie lub dzierżawienie już istniejących fabryk gazu. Towarzystwo zaczyna od Pesztu gdzie buduje nowy zakład, a następnie postawi drugi taki w Tryeście. Kapitał pierwotny towarzystwa wynosi 2 mil. złr. w 8,000 akcyach po 250 złr. Z tych już 3,000 puszczono w obieg, *w miarę potrzeby dyrekcya wypuści* resztę akcyj. Powiększenie kapitału tego może nastąpić jedynie przez uchwałę walnego zebrania akcyonaryuszów. Kapitały użyte mają przynosić 5%. Towarzystwo ma swoją siedzibę w Tryeście. Dodać tu wszakże należy do tych słów *Gazety Tryestskiéj*, że Preszburg wyprzedził Peszt pod względem oświetlania gazem, gdyż temi czasy zaczną już pierwsze to miasto oświetlać gazem, do czego przygotowania już odbywają.

— Według listu z Wiednia w *Gaz, powsz. Augs.* umieszczonego, rząd zawarł wreszcie w dniu 13 b. m. z towarzystwem przedsiębiorców, na których czele stoją Laing, Blunt, Talabot i Rothschild umowę o odstąpienie kolei włoskich. Dokument ten podpisanym już został tego dnia wieczór przez interesentów. Obecnymi byli pp. ministrowie handlu i skarbu, radzca ministeryalny Negrelli, następnie książe A. Schwarzenberg i bar. Rothschild w imieniu towarzystwa kredytowego, księcia Galliera i księcia Melzi, daléj pp. Laing, Blunt i Talabot, a nakoniec pp. Brot i Mondolfo z Medyolanu, ci ostatni jako reprezentanci tych domów handlowych włoskich, które na mocy zawartéj w Medyolanie konwencyi podpisali się na to przedsiębiorstwo z kapitałem $22^1/_2$ mil. lirów, a summę tę przyznano im. Kapitał zakładowy obliczony na 180 mil. złr. składać się ma jak twierdzi korespondent, z 150 mil. złr. w akcyach po 200 złr. lub 600 lirów austryackich i z 50 mil. w obligacyach, w których każdy spólnik musi wziąść $^1/_4$ summy przez siebie podpisanéj. Obligacye te wydane będą w wartości imiennéj po 275 lirów, są oprocentowane po $5^1/_2$% i po losowaniu płacone będą po 500 lirów. Co się tyczy akcyi kolei centralnéj włoskiéj, słychać z dobrego źródła co następuje: Każdy posiadacz akcyj centralnych zadatkowanych po 10% otrzyma zadatek ten w obligacyach po 275 lirów, a prócz tego $^1/_{10}$ część summy wniesionéj w obligacyach nowéj emisyi. Posiadacz zatem 100 akcyi kolei centralnéj otrzymałby za 10,000 lirów zadatkowych akcyj około 39 obligacyi po 275 lirów a prócz tego 10 akcyj towarzystwa kolei lombardzko-weneckich *al-pari.* Wytrwałości przeto i staraniom ministra skarbu przypisać należy, że przywiódł do skutku rzecz tę, która miała do zwalczenia niemałe trudności, a teraz nie tylko zadawalnia wszystkich wspólników, ale zarazem zapewnia rychłe zbudowanie sieci kolei włoskich.

Niemcy.

Według otrzymanych tu wiadomości z Paryża — pisze *Gazeta Krzyżowa* — minister-prezydent baron Manteuffel przyjmowany był tam we wszystkich kołach dyplomatycznych z największą uprzejmością i uznaniem ważności, jaką głos rządu pruskiego ma właśnie w téj chwili. Że w téj mierze nie masz szczegółów po dziennikach paryskich, to łatwo daje się wyjaśnić przez to, że inny wypadek zajmuje tam obecnie uwagę. Nadmieniliśmy już, że baron Manteuffel obecny był na wszystkich uroczystościach, jakie się odbyły z okazyi urodzin dziecka cesarskiego; pierwsze jego przedstawienie Cesarzowi odbyło się jeszcze przed złożeniem powinszowania przez członków konferencyj, tak iż reprezentanci Prus mogli w tym akcie ceremonialnym wziąść udział. O powrocie ministra nic jeszcze nie słychać pewnego.

— W sprawie pojedynku Hinckeldeja, dzienniki berlińskie wspominają o jakiejś trzeciéj osobie, która towarzyszyła panu Rochow przy jego rozmowie z dyrektorem policyi, lecz nazwiska téj osoby nigdzie nie wymieniły. Dopiero korespondent berliński do *Times* wymienia hr. Pourtales, który po rozwiązaniu klubu dżokejskiego był wraz z p. Rochowem u dyrektora, żądając, żeby się tenże wytłumaczył. Dyrektor odmówił tłumaczenia się z powodów, dla których rozwiązanie tego towarzystwa nakazał, lecz kiedy jeden z tych panów rzekł: „myśmy przecież szlachta,“ p. Hinckeldey natrącił, że czyni to z rozkazu króla, aby schwytać dwóch oficerów, którzy są graczami z rzemiosła. Dyrektor, mówi *Times* — trzy popełnił błędy: raz, że wmięszał króla w tę sprawę; powtóre, że nie żądał od tych panów słowa, iż z tego co im powiedział, nie zrobią użytku; potrzecie, że sobie z góry nie zastrzegł, iż słów tych nie użyją przeciw niemu, jeśliby do procesu przyszło. Kiedy zaś nie mógł uzyskać tego ostatniego warunku, nie widział nic innego przed sobą, chyba wyzwać p. Rochowa.

Staats-Anzeiger pruski z 22go marca ogłasza rozporządzenie ministra handlu, na mocy którego przypomina się starszym giełdy dawne rozporządzenie zakazujące pod utratą urzędu, wszelkiego kupna lub sprzedaży tych akcyj zagranicznych, które w zupełności nie są jeszcze zapłacone.

— F. Bülow w inseratach *Gazety Vossa* zamieścił na dniu 15 b. m. zapytanie, dla czego kiedy, król i książęta familii królewskiéj byli na nabożeństwie żałobnem po dyrektorze Hinckeldeju w mieszkaniu jego odbytem przed wyniesieniem ciała, gdy za tym przykładem poszły wszystkie najwyższe władze publiczne, prezydenci obu izb sejmowych nie pokazali się wcale. Interpellant inseratowy otrzymał we dwa dni potem list bezimienny i takowy zaraz ogłosił w téj saméj gazecie. W liście tym powiedziano mu, że tylko wiek jego chroni go on policzków, na które zasłużył przez pomieniony inserat, lecz jeżeli zechce tę rzecz daléj prowadzić, to go może coś podobnego spotkać i dawno już głupiemi jego anonsami oburzona młodzież pociągnęłaby go do odpowiedzialności, gdyby był zdolny stanąć do obrony. Fakt ten dowodzi, jak wielkie rozdrażnienie stronnictw panuje w Berlinie.

Francya.

Czytamy w Monitorze:

W dniu 19 przyjmował Cesarz o godz. $12^1/_4$ bar. Manteuffla prezesa rady ministrów ministra spraw zagranicznych króla pruskiego.

O godz. $12^1/_2$ przedstawili się wszyscy pełnomocnicy, znajdujący się na konferencyach w Paryżu, równie jak członkowie przydzieleni do ich misyj. W uroczystéj téj chwili reprezentowaną była Europa przez najznakomitsze w kraju osoby, prezesów rady ministrów lub ministrów spraw zagranicznych posiadających najwyższe zaufanie swych monarchów. Hr. Walewski prezes konferencyj upoważniony przez swych kolegów do zabrania głosu w następujących przemówił wyrazach:

PP. pełnomocnicy członkowie konferencyj włożyli na mnie obowiązek w chwili téj uroczystéj podniesienia głosu w ich zastępstwie. Z zadowoleniem i dumą czuję się być powołanym do wyrażenia W. Cesarskiéj Mości w imieniu Europy uczuć nadziei i radości, jaką wszystkich napawa szczęśliwy wypadek, który opatrzność raczyła W. C. Mości przygotować, a który ubezpieczając i utrwalając dynastyę napoleońską jest dla całego świata nową rękojmią pewności i zaufania:

Cesarz odpowiedział:

Dziękuję pp. pełnomocnikom za ich życzenia i powinszowania, których WPan jest organem. Cieszę się, że mi opatrzność zesłała syna w chwili, gdy era ogólnego pojednania gotuje się dla Europy. Będę go wychowywał w téj zasadzie, że narody niepowinny być samolubnemi i że spokój Europy zawisł od pomyślności każdego narodu.

Cesarz przybliżył się potem do pełnomocników, i do każdego z nich przemówił kilka słów dziękczynnych.

O godz. 1éj przyjmował Cesarz w sali tronowéj członków ciała dyplomatycznego którego prezes, nuncyusz stolicy apostolskiéj złożył w imieniu swoich kolegów N. Panu serdeczne powinszowania z powodu szczęśliwego rozwiązania Cesarzowéj i narodzenia następcy tronu.

Na prośbę członków ciała dyplomatycznego kazał ich Cesarz zaprowadzić do nowonarodzonego dziecięcia.

O godz. $1^1/_2$ przyjmował Cesarz w sali tronowéj powinszowania korporacyi państwa z powodu upragnionych narodzin dziedzica Francyi. Cesarz siedząc na tronie otoczony był dworem, kardynałami, ministrami, marszałkami i dygnitarzami wielkiego krzyża orderu cesarskiego legii honorowéj. W. mistrz ceremonii z kolei wymieniał Cesarzowi wielkie korporacye państwa. Prezes senatu przemówił następnie do Cesarza:

Najjaśniejszy Panie! Opatrzność obsypuje swemi łaskami monarchów poświęcających się wielkości i pomyślności swoich narodów. Dowiodła ona tego W. Ces. Mości zsyłając mu największe z dobrodziejstw. Lecz radość jaką W. C. Mość doznajesz, jest również szczęściem dla wielkiéj rodziny która się około osoby twojéj gromadzi. Francya wolniéj już żyć zaczyna życiem tego dziecięcia, i zespala przyszłość swoją z jego losami. Gdy ono panować będzie nad tem państwem, które Grocyusz nazwał najpiękniejszem po królestwie niebieskiem, wiek 19ty dobiegając do ostatnich swych kresów, zbierać będzie owoce, których zaród pokolenie nasze zaszczepiło w łonie teraźniejszości. Afryka potężną twoją prawicą popchnięta torem postępu, stanowić będzie najwspanialszy klejnot jego korony. Wschód i Zachód które gonią za sobą od czasów wojen krzyżowych i dziś dopiero zaczynają się spotykać, połączą swoje morza i brzegi, aby niemi puścić prąd dobroczynny ideów, bogactwa i cywilizacyi. Wtedy niech ten monarcha naszych dzieci wstępuje w ślady dostojnego swego ojca, niech sobie przywodzi na pamięć panowanie, gdzie jeniusz rządu kierowany jest umiarkowaniem, sprawiedliwością i słusznością, a w tym pochodzie ludzkości, Francya będzie zawsze jak dzisiaj skazówką dla Europy, dźwignią postępu i pochodnią oświaty.

Powitajmy więc syna cesarskiego jako rękojmię wielkich przeznaczeń i złóżmy cześć i podzięki jego dostojnéj matce. Tak droga sercu naszemu jako monarsza małżonka, stanie ona się tem jeszcze droższą przez namaszczenie macierzyństwa. Pozwól nam N. Panie złożyć hołd dla niéj u stóp twego tronu, który przyzdobiła świetnemi swemi przymioty, a któremu dzisiaj dostarcza podpory szczęśliwém swém rozwiązaniem.

Cesarz odpowiedział:

Panie prezesie Senatu! Senat dzielił ze mną radość dowiedziawszy się, że niebo zesłało mi syna, i powitaliście jako szczęśliwe zdarzenie przyjście na świat *dziecięcia Francyi.* Umyślnie używam tego wyrazu. Napoleon Iszy stryj mój który do nowego systemu stworzonego przez rewolucye zastósował wszystko, co dawny rząd miał wzniosłego i wielkiego, przywrócił dawną nazwę dzieci Francyi. Kiedy się bowiem panowie! rodzi następca przeznaczony do przechowania systemu narodowego, dziecię to nietylko jest potomkiem rodziny lecz rzeczywiście synem całego kraju, a nazwę to wskazuje mu obowiązki. Jeżeli tak było za dawnéj monarchii, która reprezentowała wyłączniéj uprzywilejowane klasy, o ileż więcéj dziś, gdy monarcha jest wybrańcem narodu, pierwszy obywatel kraju jest reprezentantem interesów ogółu. Dziękuję wam za życzenia jakie objawiliście dla tego dziecięcia Francyi i dla Cesarzowéj.

Słowa te przyjęte zostały z jednogłośnym okrzykiem „niech żyje Cesarz, niech żyje Cesarzowa! niech żyje syn cesarski!“

Po wprowadzeniu następnie Ciała prawodawczego, prezes jego przemówił głosem silnym i dobitnym.

Najjaśniejszy Panie.

Niebo pobłogosławiło twemu związkowi; o świcie świętéj rocznicy Cesarzowa uwieńczyła miłość W. C. Mości powiciem syna, nadzieję Francyi wydaniem na świat przyszłego Cesarza. Wypadek ten nietylko dla tego ogólną obudził radość, że kraj pełen wdzięczności dla swego monarchy bierze udział w jego szczęściu, lecz oraz dla tego, że w dziecięciu tem wita rękojmię bezpieczeństwa i przyszłości. W innych epokach podobne nadzieje nieraz żywione niespełniały się jednak, dla czegóż dziś patrzymy w przyszłość z tak błogą otuchą? Oto bo zażegnałeś Najjaśniejszy Panie dwie najgroźniejsze burze, które obalały trony: rewolucyą wewnątrz i koalicyą zewnątrz; rewolucyą zwyciężyłeś siłą, rozbroiłeś pracą, uśmierzyłeś pobłażaniem; z zagranicą pojednałeś Francyę, gdyż armie twe okryły się sławą jedynie dla utrzymania sprawiedliwości i prawa, i nieponiżając Europy, podwyższyłeś Francyą. Kiedy więc każdy Francuz winien Ci N. Panie spokój swojéj rodziny, przyszłość swych dzieci a nadewszystko ów zaszczyt, że dumnym być może z swéj narodowości, pojmiesz W. C. Mość, z jaką radością witamy młodego księcia i ile nadziei przywięzujemy do jego przyszłości.

Składam więc w imieniu Ciała prawodawczego hołd W. C. Mości z prośbą, abyś raczył N. Panie do nóg swéj dostojnéj małżonki odnieść życzenia nasze prędkiego jej powrotu do zdrowia i abyś przyjął nad kolebką dziecięcia wznowienie przysięgi jakąśmy Ci złożyli i któréj dotrzymamy aż do ostatniéj chwili życia.

Całe Ciało prawodawcze przyłączyło się do słów swego prezesa najżywszemi okrzykami.

Cesarz odpowiedział:

Panie Prezesie Ciała prawodawczego!

Wdzięczny wam jestem za objawienie uczuć z powodu urodzenia syna, którego mi Opatrzność zesłała. Powitaliście w nim upragnioną nadzieję uwiecznienia systemu uważanego za najpewniejszą rękojmię ogólnych interesów kraju; lecz jednogłośne okrzyki otaczające jego kolebkę niezagłuszają we mnie wspomnienia o losie tych którzy się porodzili w tém samém miejscu i w podobnych okolicznościach. Ufam ja w szczęśliwszą dlań przyszłość, gdyż wątpić nie mogę, że czuwa nad nim Opatrzność, któréj opieka przywróciła przez zbieg nadzwyczajnych okoliczności wszystko, co się jej podobało przed 40 laty obalić, jak gdyby chciała męczeństwem i nieszczęściem przyczynić lat nowéj dynastyi wyszłéj z łona ludu. Zresztą historya ma pewniki, których niespuszczam z uwagi. Mówi mi ona z jednej strony, że nie należy nadużywać względów fortuny, z drugiéj zaś, że dynastya wtedy tylko trwałą być może, jeżeli wierną pozostanie swemu początkowi, zajmując się jedynie interesami ludowemi, które ją na tron powołały. Dziecie to, które namaszczają już w kolebce przygotowania pokojowe, błogosławieństwo Papieża przesłane telegrafem

z Rzymu w godzinę po jego narodzeniu i okrzyki tego ludu francuzkiego, *który Cesarz tak kochał*, dzieciu to mówię, godném będzie jak tego mam nadzieję, przeznaczeń które go czekają. Dziękuję wam panowie za życzenia dla niego i dla Cesarzowéj.

Ta odpowiedź Cesarza wywołała najgłębsze wzruszenie i przyjętą została żywemi oklaskami.

Następnie przedstawiła się Cesarzowi Rada Stanu, któréj prezes w tych słowach przemówił:

Najjaśniejszy Panie!

W pośród radości jaką w całéj Francyi budzi narodzenie się księcia następcy tronu, Twoja Rada Stanu szczęśliwą się czuje że może złożyć najżywsze i pełne czci powinszowania W. C. Mości. Opatrzność Boska, która obdarzywszy oręż nasz zwycięstwem gotuje polityce Twojéj tak świetną przyszłość, nie mogła Ci Naj. Panie dać pewniejszego dowodu swéj opieki, jak wieńcząc Nasze i Twoje życzenia narodzeniem następcy tronu. Około téj kolebki, skarbca tylu nadziej, nowéj rękojmi przyszłości i bezpieczeństwa, Francya wznosi swoje modły dziękczynne i wzywa błogosławieństwa Nieba dla Ciebie N. Panie! który ją zbawiłeś, jak również dla dostojnéj monarchini, przedmiotu naszéj miłości i uszanowania, tak godnéj szczęścia, którego dziś doznaje jako Matka i Cesarzowa. Naj. Panie! Twoja Rada Stanu łącząc głos swój z głosem powszechnéj radości, nie mogła uroczystszéj nad tę znaleść chwili do ponowienia W. Ces. Mości przyrzeczeń niezmiennego swego przywiązania. Widzi ona w opatrzném tém zdarzeniu zapewnione szczęście Francyi i nową do prac swych zachętę.

Dumną będąc z udziału jaki jéj W. C. Mość przeznaczyłeś w nasuwaniu mu szlachetnych myśli ulepszeń i postępu, Rada stanu podwoi swe usiłowania, aby się stać godną twego zaufania i aby odpowiedzieć swemu posłannictwu, które się zdaje przybierać większe rozmiary w miarę wzrostu i rozwijania się z pomocą Bożą pomyslności Francyi.

Cesarz odpowiedział na to:

Panie prezesie Rady Stanu!

Niewątpiłem, że Rada Stanu, owa rada poufna monarchy i rządu, będąc wtajemniczona we wszystkie jego myśli i zespolona ze wszystkiemi jego czynami, weźmie najżywszy udział w radości obecnéj chwili i w nadziejach przyszłości. Nikt więcéj nad was panowie! niepracuje nad utrwaleniem téj przyszłości. Silni wielkiemi tradycyami Rady Stanu z czasów pierwszego cesarstwa układacie prawa, które uświęcając wielkie zasady rewolucyi, nadają pokój krajowi, utrwalają władzę powściągają stronnictwa i przygotowują spokojne panowanie mądréj wolności. Liczę na wasze światło i patryotyzm, którego tyle daliście dowodów, że ułatwiać będziecie nowo narodzonemu dziecięciu spełnienie przyszłych jego przeznaczeń.

Słowom tym Cesarza towarzyszyły jednogłośne okrzyki Rady Stanu. Potem W. mistrz ceremonii wprowadzał koleją: Deputacyą magistratury; deputacyą Izby obrachunkowéj, Radę cesarską publicznego oświecenia; Bióro Instytutu; arcybiskupa paryskiego, biskupa jego przybocznego i deputacyą duchowieństwa katolickiego; prezezów Rady centralnéj naczelnego konsystorza i konsystorzów obrządków niekatolickich; prefektów i sekretarzy jeneralnych departamentu Sekwany i policyi; Radę municypalną burmistrzów i adjunktów Paryża; Sztab główny naczelnego dowódzcy i szefów batalionu gwardyi narodowéj naczelników komitetów wojskowych; jenerałów i pułkowników gwardyi cesarskiéj armii wschodniéj i pierwszéj dywizyi wojskowéj; w końcu różne korporacye, które przypuszczone zostały do oglądania syna cesarskiego, do czego się przyłączyli kardynałowie, ministrowie, marszałkowie, admirałowie i dygnitarze W. krzyża legii honorowéj.

W dniu 16 marca zaraz po odbytéj ceremonii chrztu z wody złożył W. kanclerz legii honorowéj na kolebce księcia Napoleona Eugieniusza wielką wstęgę legii honorowéj i medal wojskowy.

Turcya

W d. 5 marca przybyło do Kotaru trzech komisarzy tureckich w celu układania się z Czarnogórą co do załatwienia sporów o zaszłe wzajemne napady i zawarcia stanowczéj umowy. Nazajutrz przybyło sześciu komisarzy wyznaczonych w tym celu z Czarnogóry. Ale jak donosi *Gaz. Wiedeńska* układy spełzły na niczem, a pełnomocnicy tureccy nic nie wskórawszy wrócili do domu w d. 9 b. m.

Gazeta Kolońska smutny przedstawia obraz Dobruczy i naddunajskich nizin. Bieda u rolnika codzień większa. Chłop zniewolony do ciągłych podwód nie miał czém i kiedy uprawić roli; zapasy jego wyczerpane i musi jednę po drugiéj sztukę bydła sprzedawać, żeby wyżywić siebie i rodzinę. Straty stąd wynikłe dla nadbrzeżnych okolic są nie do obliczenia, gdyż ani bułagarski ani turecki rolnik nie był w stanie uprawić tyle gruntów co dawnéj. Brak także ludzi w skutku wojny czuć się daje. W samym powiecie Ruszczuckim, który dostarczał około 400 ludzi pod broń niemożna było w tym roku ani 100 zdatnych wybrać.

Księstwa Naddunajskie.

Fremdenblatt podaje w liście z Bukaresztu główne zasady organizacyi Księstw wskazane w memoryale, jaki w tym przedmiocie Porta wygotowała. Kraj nie będzie wybierał hospodara, lecz przedstawi trzech kandydatów, z pomiędzy których Porta naznaczy jednego. Przyszła konstytucya mająca zastąpić miejsce statutu organicznego wygotowanego przez p. Kisielewa, ma być wypracowana przez komisarzy delegowanych z Księstw, którzy do Konstantynopola w tym celu zjadą. Po sprawdzeniu projektu téj komisyi przez pełnomocników mocarstw, Sułtan wydał hat potwierdzający tę nową ustawę. Reprezentacya będzie dwu izbowa, z izby prawodawczéj i z senatu złożona. Haracz płacony do skarbu tureckiego oznaczony będzie raz na zawsze, a lista cywilna przy wyborze każdego hospodara na nowo układana, obowięzywać ma do śmierci jego. Traktaty zawierane przez Portę z obcemi państwami, obowięzywać także będą i Księstwa. Twierdze na lewym brzegu Dunaju położone, a mianowicie wołoskie nie mogą być odbudowane, w czasie jednak wojny Turcya ma prawo obsadzać granice Księstw, lecz te mogą powiększyć swoją siłę zbrojną w miarę ludności i dochodów swoich, liczba wojsk stale oznaczona może być zwiększana tylko za pozwoleniem Porty.

Teatr wojenny.

W chwili gdy wojenne okręty rosyjskie krążą po Baltyku, jak to donosiły depesze z Sztokolmu, przednia straż floty angielsko-baltyckiéj posunęła się w środek tego morza, z zakazem jednak uderzania na porty i brzegi rosyjskie, a z poleceniem ograniczenia swych czynności na ścisłéj blokadzie. Nie obawiamy się wprawdzie, aby dzisiaj, w wilią podpisania pokoju, nastąpiło jakie starcie się tych sił Anglii i Rosyi i potyczka morska na Baltyku. Państwa te jednak muszą być przekonane, że podpisanie pokoju nie zmieni ich wojennego względem siebie położenia z natury rzeczy płynącego, i że wszędzie gdzie się dotykają w północnej Ameryce, w Chinach, w Środkowéj Azyi, w Persyi, w Turcyi pozostaną na nieprzyjaznem przeciwko sobie stanowisku, popychane przeciwnemi interesami, — gdy oto mimo pewności, że traktat pokojowy podpisanym zostanie, uzbrajają się i umacniają na wszystkich punktach w których dosięgnąć się i zetknąć mogą. W Chinach Rosya jednoczy się z partyą cesarską, Anglia z stronnictwem powstańców. Na płaszczyznach Turanu i w środkowéj Azyi oba te mocarstwa współubiegają się o handel wewnętrzno-azyatycki w tém odwiecznem jego ognisku, w okolicach starożytnéj Samarkandy: Rosya zwiększa flotyllę wojenną na rzekach Oxus i Jaxartes i na Arabskiem jeziorze, sprzymierza się z Chiwą; Anglia stara się zawiązać stosunki z Boharą. Daléj, na stokach gór Hinduko popychają przeciwko sobie Persów i Afganów, a za niemi organizują rezerwy; Rosya nad morzem Kaspijskiem, Wielka Brytania na dolinie Indusu. Od dwóch lat toczą te dwa mocarstwa bój w sprawie wschodniéj o Turcyą, a mimo pokoju, pozostanie przedmiot sporu i nieprzyjacielskie ich stanowisko na dzisiejszym czarnomorskim teatrze wojennym. Nakoniec Anglia zwiększa ciągle straszną flotę łodzi kanonierskich, bombard i bateryj pływających, któremiby mogła dosięgnąć płytkich brzegów rosyjsko-baltyckich, zbombardować porty i spalić jéj flotyllę. Równocześnie Rosya gotuje w tych miejscach środki oporu, fortyfikuje wybrzeża i pracuje usilnie nad zwiększeniem swéj floty baltyckiéj.

Przy téj sposobności przedstawimy w kilku wyrazach teraźniejszy stan i organizacyą marynarki rosyjskiéj, a w szczególności floty baltyckiéj. Marynarką rosyjską zarządza i kieruje ministeryum morskie. Na czele tego ministeryum stoi Wielki admirał W. Ks. Konstanty będący niejako naczelnym wodzem sił morskich i prezesem rady admiralicyjnéj, złożonéj z 5 admirałów i 8 wice-admirałów. Zarządzcą ministeryum morskiego jest wice-admirał Wrangel; jenerał-inspektorem inżynieryi morskiéj, jenerał Primo; jenerał-inspektorem inżynieryi morskiéj; jenerał Rode; stanowią oni sztab morski, do którego nadto należą admirałowie: książę Menszyków, Korsaków i Lüdke, wice-admirałowie Heiden i Putjatin, kontr-admirałowie Wasiljew, Istomin i Glasenap oraz 10 adjutantów. Ministeryum morskie składa się z 10 departamentów zarządzających administracyjnie całą marynarką, których tu jednak wyliczać nie będziemy. Flota s ma dzieli się na 5 dywizyj: 1ą dywizyą (baltycką) dowodzi wice-admirał von Schanc; 2gą dywizyą (baltycką) wice-admirał Midków; 3cią dywizyą (baltycką) wice-admirał Rumiańców; 4ta dywizya (czarnomorska) nie ma dowódzcy i w rzeczywistości nie istnieje; 5tą dywizyą (czarnomorską) dowodzi wice-admirał Pamfiłów, organizujący ją w Mikołajewie. O teraźniejszem stanie floty czarnomorskiéj i jéj zasobach pisaliśmy już dawniéj; o baltyckiéj nadmienimy jeszcze, iż każda jéj dywizya składa się z 3 brygad dowodzonych przez kontr-admirałów. Każda brygada winna się składać z 4 okrętów liniowych i odpowiedniéj liczby mniejszych statków; lecz niektóre brygady są niekompletne, a wiele okrętów liniowych niezdatnych zupełnie do boju i obrotów wojennych. Prócz tego marynarka rosyjska posiada na morzu Baltyckiem liczną, przeszło 300 statków liczącą flotyllę łodzi kanonierskich wiosłowych; jestto najlepszy korpus sił morskich rosyjskich; nie może on wprawdzie walczyć na otwartem morzu, lecz zdoła dzielnie bronić wybrzeży. Rosya pracuje teraz nad stworzeniem podobnie licznéj flotylli łodzi kanonierskich parowych i już znaczną w ciągu lat dwóch wystawiła liczbę tych statków, a ten rodzaj parowców, rozstrzygać może będzie losy przyszłych bitw morskich toczonych na płytkich przybrzeżnych wodach.

Kronika miejscowa i zagraniczna.

Kraków 25go marca. Pierwsze dni wiosny zawitały do nas zgodnie z kalendarzowym początkiem téj pory roku. Nietylko przeto obyczaj chrześciański zwiedzania Grobów w wielki Piątek i wielką Sobotę, ale oraz pogoda przyjaźniejsza wywiodły na miasto mnóstwo osób. Wieczorem kościoły napełniły się tłumami pobożnych obchodzących dzień Zmartwychwstania Pańskiego. Natomiast pierwszy dzień W. Nocy chłodny i mokry, a do tego obchodzony zwykle w kole rodzinnem wyludnił ulice miasta. W drugie święto niewiele także osób zwiedzało Zwierzyniec, gdzie pamiątkę Emausu obchodzą. Dziś na Krzemionkach i kopcu Krakusa narodowa pamiątka Rękawki nielicznie zwiedzana. Ażeby Rękawka się „powiodła“ potrzeba koniecznie wiosennego ciepła, gwaru jarmarcznego i szeregu pojazdów. Są lata, gdzie się Rękawka udaje, w innych zaś latach tyle zaledwie tylko, by nie przestała być pamiątką. A nie samo tylko ciepło jest warunkiem udania się Rękawki; potrzeba tu jeszcze czy przypadku, czy namowy do licznego zebrania się, nie mając innego celu, jak żeby być na szczycie mogiły Krakusa i rzucić kilka bułek, jaj i jabłek gawiedzi uganiającéj się za tym łupem u podnóża góry.

— Rok temu przeszło donosiliśmy, iż w Londynie istnieje od niejakiego czasu mniemane „towarzystwo powszechne sztuk i przemysłu,“ które listami swemi wzywa wszystkich całego świata ludzi przemysłu i sztuki do udziału w czynnościach swoich. Czynności te zależą na wzajemnem wspieraniu się i pomocy udzielanéj przez towarzystwo członkom swoim w zawodzie ich. Prócz tego niezliczona moc osób nie mających nigdy pretensyi do godności, otrzymuje z pomienionego towarzystwa dyplomy na wiceprezydentów honorowych. Z przyjęciem atoli rzeczonego zaszczytu łączy się obowiązek składania corocznie 25 franków lub przesłania jednorazowo sumy 250 fr. jak to przepisuje art. 4 statutu. Słyszeliśmy, że towarzystwo pomienione zwróciło swoje baczne oko i ku naszym stronom i zaczyna zlewać zaszczyty tytułów swoich na skromne usiłowania nasze przemysłowe. W Niemczech zwrócono już uwagę na czynności téj zgrai oszustów przywdziewających na siebie powagę zgromadzenia uznanego przez rządy i opinię. Niedawno temu aresztowano nad Renem niejakiego hrabiego Vossa, w którego papierach znaleziono dowody, iż jest ajentem owego towarzystwa. Dyplomy rozsyłane po Europie, noszą podpis księcia Rohan-Rohan, jako prezydenta towarzystwa. Wiadomo, że familia Rohanów jest bardzo rozgałęzioną, można było przeto użyć tego nazwiska, zwłaszcza nie dołożywszy mu imienia. Towarzystwo podaje za swój adres „London, Torrington Square 58,“ gdzie mieszka główny ajent jego podpisujący się pułkownik Fulko Greville, tudzież sekretarz jeneralny hr. Brignol lub Brignola. Ten ostatni mieszkał czas jakiś w Paryżu przy ulicy Balzac pod L. 9, gdzie osoby zgłaszające się przyjmował sekretarz Julian Robert i wydawał odezwy w czasie wystawy paryskiéj. W samym Londynie nie czynią sobie wiele skrupułu i po prostu rzecz tę nazywają szalbierstwem (humbug), ale za granicą, gdzie może sądzą, iż każde podobne towarzystwo musi być upoważnione przez zwierzchność, nie trudno o łatwowiernych; tem bardziéj zaś trzeba ostrzegać ich, że wiele osób zostało przez fałszywe komissa tego towarzystwa narażone na straty.

— W mieście Eibenstock w Saksonii na granicy czeskiéj spaliło się 19 marca 140 domów, to jest trzecia część miasta, w skutku czego parę tysięcy mieszkańców została bez przytułku. Miasto to liczy przeszło 6000 mieszkańców i w ostatnich latach bardzo zubożało, jak wszystkie miasta górskie w tych stronach.

— Zarząd domu schronienia Opieki Najś. P. Maryi w Warszawie pod kierunkiem hr. Augustowéj Potockiéj, przeznaczonego dla kobiet niemoralnego życia, ogłosił obecnie pierwsze swoje sprawozdanie po dzień 1 styczniu r. b. Dochody tego zakładu wynosiły przeszło 9000 r. sr. z tych przeszło 6000 rubli z darów prywatnych, a 2000 r. sr. z daru cesarskiego. Wydatki wynosiły 8486 r. sr. W zakładzie tym znalazło przez ten czas schronie dłużéj lub krócéj 122 kobiet. Z tych po okazanéj poprawie umieszc ono w służbie 34, powrócono familii 16, wyszło za mąż 2, wydalono jako niepoprawne 3, opuściło zakład skrycie 16, pozostaje w zakładzie 39 osób.

Kurs papierów publicznych i pieniędzy.

Wiedeń. *Kursa telegraficzne z dnia 22go marca.* — Metaliki 5-procent. 86. — Metaliki $4\frac{1}{2}$-proc. $76\frac{5}{8}$. Metaliki 4-proc. 66. — Metaliki 5-proc. z r. 1853 $74\frac{7}{8}$ Metaliki 5-proc. z r. 1842 —. — $2\frac{1}{2}$-proc. $84\frac{7}{12}$. — 1-proc. $19\frac{1}{2}$ z ciągn. — z 1830 r. 250, 302. — Pożyczka narod. 5-proc. $86\frac{3}{16}$. — dto $4\frac{1}{2}$-proc. $7.\frac{7}{8}$. — dto z r. 1850 4-proc. $66\frac{1}{2}$. — Augsburg $101\frac{3}{4}$. — Londyn złr. 10 kr. 5. — Paryż $120\frac{1}{4}$. — Akcye Bankowe 1082. — Akcye kolei żel północ. — — Ferdyn. —. — Pożyczka z r. 1851 lit. A. —. — B. —. — Ost-Donau Dampfschif. —.

Kurs krakowski z dn. 22go marca. Bankn. austr. ż. 110, płacą $109\frac{1}{2}$. — Pruski kurant żąd. $108\frac{1}{4}$, płacą $107\frac{1}{2}$. — Ruble sr. nowe żąd. 104, pł. 103. — Cwancygiery nowe żąd. 113 płacą 112. — Cwancyg. stare ż 113, pł. 112. — Imperyały ż. $35\frac{2}{3}$. 36, pł. $35\frac{1}{2}$. — Dukaty austr. holend. ż. $20\frac{3}{4}$, płacą 20. — 20-franki żądają $35\frac{1}{2}$, pł. 35. — Listy zast. polskie z kuponami żąd. $100\frac{1}{2}$, pł. $99\frac{3}{4}$. — Listy zast. galic. z kuponam, ż. $88\frac{1}{2}$, pł. 88. — Listy Indemn. z kupon. żąd. $77\frac{3}{4}$, płacą $77\frac{1}{4}$.

Kurs lwowski z d. 18 marca. — Dukat holenderski złr. 4 kr. 46. — Dukat ces. złr. 4 kr. 47. — Półimperiał ros. złr. 8 kr. 16. — Rubel ros. złr. 1 kr. 36. Talar pruski złr. 1 kr. 30. — Polski kurant i pięciozłotówka złr. 1 kr. 10. — Kurs list. zast. galic. stan. Instytucie kredotowym: Instytut kupił prócz kuponów 100 po złr. — kr. — m. k. — Sprzedał 100 po złr. — kr. —. — Dawał za 100 złr. — kr. —. — Żądał złr. — kr. —.

Kurs wiedeński z 22 marca. Metaliki $86\frac{1}{4}$. Nowa pożyczka $67\frac{7}{8}$. — Akcye Banku wied. 1068. — Akcye kolei żelaznéj półnc. $290\frac{1}{2}$. — Agio od złota 6, — od srebra $3\frac{1}{2}$. — Oblig. uwoln. grunt. $77\frac{1}{2}$. — Pożyczka ostatnia narodowa $86\frac{1}{2}$.

Kurs wrocławski z dn 22 marca. — Banknoty austr. 102 ż. — Bank. polsk. $92\frac{7}{12}$ d. — Listy zast polskie dawn. $92\frac{1}{4}$ dają nowe $92\frac{1}{4}$ d. — Listy zastaw. poznańskie 4-proc. $100\frac{1}{4}$ ż. dto $3\frac{1}{2}$-proc. $89\frac{11}{12}$ żąd. Kolej Krakow. Górno-Szląska $82\frac{11}{12}$ ż.

Przegląd polityczny.

Wiedeń 24 marca.

∞ Listy godne wiary z Paryża zapowiadają zakończenie konferencyj z pomyślnym skutkiem z końcem tego miesiąca. Pokój zostanie zapewne nietylko wygotowanym, lecz podpisanym. Ratyfikacye nastąpią bez zwłoki, tojest w czasie potrzebnym do zakomunikowania traktatu odpowiednim dworom. Zawieszenie broni zostanie na ten przeciąg czasu przedłużoném. Lecz już wojska francuzkie które miały wypłynąć do Turcyi, odebrały rozkazy przeciwne, i powiadają, że część znaczna gotuje się do opuszczenia Krymu. Utrzymanie ogłoszonéj blokady portów rosyjskich potrwa zapewne aż do ogłoszenia urzędowego traktatu pokoju.

O szczegółach tyczących się negocyacyi i rozwiązania każdego z pięciu punktów, nic z pewnością twierdzić nie można. To niezawodna, że drogą słusznych koncesyj, Rosya z nieprzyjaciela stała się przyjacielem dla jednych, sędzią dla drugich i koniecznym współdziałaczem w sprawie wschodniéj na przyszłość dla wszystkich. Śmiem wszakże twierdzić, że to co dzienniki prawią o zatargach między hr. Buolem i hr. Orłowem niezasługuje na wiarę.

Rząd tutejszy zwraca coraz więcéj swą działalność ku rozwojowi interesów przemysłowych i handlowych. Duch przedsiębiorstw rozwija się i wzmaga w Austryi. Oprócz kredytu ruchomego i banku hipotecznego, tworzą się liczne towarzystwa na rozszerzenie systematu dróg żelaznych i komunikacyj wodnych. Akcye drogi żelaznéj z Galicyi do Węgier wydanemi zostaną w przyszłym miesiącu. Przedsiębiorstwo to wciągnęło już do siebie nawet kapitały z Księstwa Poznańskiego. Na czele jego stoją jakem doniósł ks. Paweł Esterhazy, ks. Koburg-Kohary i wielu innych magnatów węgierskich. Jest także mowa o pomnożeniu liczby statków parowych na Dunaju. Towarzystwo francuzkie ukończy drogę żelazną już otwartą aż do Szegedina, za dwa lata, dotykając Orszowy. Austrya w handlu na Wschodzie przygotowuje sobie świetną przyszłość.

Jutro występuje po raz pierwszy w *Carltheater* sławny wodewilista francuzki Levassor. Bilety już oddawna rozkupione. Opera włoska otworzy się 1go kwietnia. Komplet artystów jest tego roku wyborny.

Depesze telegraficzne.

Paryż 21 marca godz. 10 wieczór. Dziś niebyło posiedzenia konferencyj, komisye tylko konferencyjne były zebrane. Dekretem ogłoszonym dziś w *Monitorze*, hr. Tascher de la Pagerie otrzymał wielką wstęgę legii honorowej. Cesarzowa, syn cesarski i książe Hieronim, mają się jak najlepiej. Na giełdzie krążyły pogłoski o zmniejszeniu armii i zniżeniu stopy procentowej bankowej.

Paryż 22 marca w południe. Obwieszczono urzędownie, że począwszy od wtorku (25go) zakazany jest handel giełdowy papierami zagranicznemi.

Paryż 22 marca. *Siècle* zawiera depeszę prywatną telegraficzną z Jass z doniesieniem, że kuryer jadący z petycyą do hr. Walewskiego tyczącą się zjednoczenia Księstw Naddunajskich, zatrzymanym został w Czerniowcach.

Paryż 22 marca popołudniu. Dziś odbyło się posiedzenie konferencyj. Zakaz kupna i sprzedaży papierów zagranicznych nie tyczy się jak to wyjaśnionem zostało, austryackich akcyj kolei żelaznych rządowych.

Paryż 23 marca. Dzisiejszy *Monitor* zamieszcza akt publiczny urodzin syna cesarskiego. Odśpiewano dziś *Te Deum* w kościele *Notre Dame.*

Jeżeli depesza podana powyżéj przez *Siècle* donosi o wypadku, który stał się rzeczywiście, to wytłumaczyć go łatwo, jeśli się da wiarę *Gazecie Austryackiéj*, która wbrew twierdzeniom dzienników francuzkich utrzymuje, iż książe Gika hospodar Multański przeciwnym jest połączeniu Księstw, które znów z swojéj strony popierać ma hospodar wołoski przez syna swego osobiście do Paryża w tym celu przybyłego. Być więc może, że książe Gika żądał powstrzymania wysłańca, który wieźć ma petycyę bojarów do rządu obcego. Jest bowiem rzeczą pewną, że stronnictwo narodowe w Księstwach pracuje nad zjednoczeniem kraju i marzy o założeniu państwa romańskiego.

Powtarzają się ciągle pogłoski, że w tych dniach to jest zaraz po świętach wiekanocnych nastąpi w *Monitorze* ogłoszenie traktatu. Komisya miewa, jak piszą, codziennie w téj mierze posiedzenia. Prusy nie mają w nich udziału. Sardynia jest reprezentowaną mniejsza o to czy przez hr. Cavour czy przez margrabiego Villamarina. Hrabia Cavour miał przedłożyć konferencyi memorandum nadzwyczajnie opracowane, które każe się spodziewać niektórym organom włoskim, że kwestya włoska o ile się tyczy Piemontu, zostanie wzięta pod szczególną rozwagę.

Domysły, że prace ogólne konferencyi ukończone zostaną przed końcem bieżącego miesiąca, znajdują także niejakie potwierdzenie w wiadomościach podanych w *le Nord* o powrocie lorda Clarendona do Anglii, który ma zaraz po świętach nastąpić, jako też o podróży bar. Hübnera do Włoch w tejże epoce. Ostatnia ta wycieczka austryackiego dyplomaty jest przedmiotem niemałéj ciekawości, tém większej że powód jéj całkiem nieznany. Lubo nieprzywiązujemy żadnéj wagi do tych pogłosek i sądzimy że są bezzasadne, podajemy o nich tę krótką wzmiankę, aby pokazać, na czem się opiera opinia publiczna, która w Paryżu oczekuje co chwila ukazania się upragnionego traktatu pokoju.

Przyjechali od 23 do 24 marca.

HOTEL POLERA. Koy August, Koy Karol z Biały. Kosakiewicz Aleksander, Chmielowski Ludwik, Jakucowski Frauciszek, Osiecka Helena, Lenkiewicz Ignacy z Tarnowa. Potocki Włodzimierr ob. z Galicyi. Ostaszewski Seweryn ze Lwowa.

HOTEL DREZDENSKI. Siemoński Zdzisław z Polski. Markiewicz Ignacy z Krzeszowic. Struskiewicz January z Galicyi. Nejmark August ze Słobodki leśnéj. Rogoiski Leonard Franciszek Reusler z Pragi. Franciszka z Hammerlow Marteau, Albertina Krans, Fanny Jurka z Wiednia. Baron Aleksander v. Wintzingrody z Warszawy.

KOLEJ ZELAZNA
codziennie

Pociągi osobowe odchodzą z Krakowa:

Do Dębicy { o godzinie 12téj min. 35 po połud.
o godzinie 10téj min. 35 w nocy.

Do Oświęcima { o godzinie 4téj min. 35 z rana.
o godzinie 2éj min. 40 po połud.

Przychodzą do Krakowa:

Z Dębicy { o godzinie 3éj min. 20 z rana.
o godzinie 1éj min. 40 po południu.

Z Oświęcima { o godzinie 11téj min. 25 przed połud.
o godzinie 9téj min. 15 wieczorem.

URZĘDOWE.

Kundmachung.

[N. 5466.] Seine Exzellenz der Herr Minister für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten Georg Ritter v. Toggenburg hat über Antrag der k. k. Zentral Commission zur Erforschung und Erhaltung der Baudenkmale, den Gutsbesitzer in Krakau, Paul Ritter von Popiel zum Konservator für Krakau, und deren Gebieth ernannt.

Was hiemit, zu Folge Eröffnung der k. k. Zentral Commission für Erforschung und Erhaltung der Baudenkmale, ddto Wien 16. Februar 1856 Z. 42 zur allgemeinen Kenntniss gebracht wird.

Von der k. k. Landesregierung.

Krakau den 12. März 1856.

Obwieszczenie.

Jego Excellencya Pan Minister handlu, przemysłu i budowli publicznych Grzegórz kawaler von Toggenburg, zamianował na skutek przedstawienia ces. k. Centralnéj Kommissyi do wykrycia i utrzymania pamiątek budowlanych istniejącéj, właściciela ziemskiego w Krakowskim kawalera Pawła v. Popiel konserwatorem na miasto Kraków i jego okrąg.

Co w skutek odezwy c. k. Kommissyi Ceutralnéj wykrycia i zachowania pamiątek budowlanych, z dnia 16 lutego 1856 r. L. 42, do publicznéj podaje się wiadomości. — Z c. k. Rządu krajowego.

Kraków d. 12 marca 1856 r. (627-2-3)

Konkurs-Ausschreibung.

Zur Wiederbesetzung der im Krakauer Verwaltungsgebiethe in Erledigung gekommenen Bezirks-Vorsteher-Stelle zu Cieszkowice Sandezer Kreises, oder im Falle eintretender Übersetzung bei einem andern Bezirksamte mit dem Gehalte jährlicher 1000 fl., dem Vorrückungsrechte in die höheren Gehaltsstufen von 1100 fl. und 1200 fl. und dem Genusse einer Naturalwohnung, oder eines entsprechenden Relutums, wird hiemit der Concurs bis letzten April 1856 ausgeschrieben.

Bewerber um diese Dienststelle haben ihre mit dem Taufschein, den Zeugnissen über die zurückgelegten politisch-juridischen Studien und theoretischen Staatsprüfungen, den entsprechenden Befähigungsdekreten und mit den Nachweisen der seitherigen Dienstleistung, der tadellosen moralischen und politischen Haltung, endlich der Kenntniss der deutschen und polnischen oder einer andern slavischen Sprache belegte Kompetenzgesuche, mittelst ihren vorgesetzten Behörden, und wenn sie nicht im öffentlichen Staatsdienste stehen, mittelst der Kreisbehörde ihres Wohnortes innerhalb des Concurs-Termins an diese Landes-Commission vorzulegen, und zugleich anzuzeigen ob und in welchem Grade der Verwandschaft oder Schwägerschaft sie zu einem der Bezirksbeamten des Krakauer Verwaltungsgebietes stehen.

Von der k. k. Landes-Commission für Personal-Angelegenheiten der gemischten Bezirksämter.

Krakau am 17. März 1856. (621-2-3)

[N. 15323.] Edikt. (624-2-3)

Vom k. k. Tarnower Kreisgerichte werden in Folge Einschreitens der Frau Kunegunde Krzeczowska bücherlichen Besitzerin und Bezugsberechtigter des im Tarnower Kreise liegenden, in der Landtafel Dom. 200. pag. 8. vorkommenden Gutsantheils v. Lichwin Brzezie genannt. Behufs der Zuweisung des mit Erlass der k. k. Grundentlastungs-Ministerial-Commission zu Krakau 14. Maj 1855 Z. 3187 für obigen Gutsantheil bewilligten Urbarial-Entschädigungscapitals pr. 4138 fl. 37⁴/₈ kr. C. M., diejenigen denen ein Hipothekarrecht auf den genannten Gütern zusteht, hiemit aufgefordert, ihre Forderungen und Ansprüche längstens bis zum 15. Maj 1856 bei diesem k. k. Gerichte schriftlich oder mündlich anzumelden.

Die Anmeldung hat zu enthalten:

a) die genaue Angabe des Vor- und Zunamens, dann Wohnortes (Haus-Nro.) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat;

b) den Betrag der angesprochenen Hypothekarforderung, sowohl bezüglich des Capitals, als auch der allfälligen Zinsen, in so weit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Capitale geniessen;

c) die bücherliche Bezeichnung der angemeldeten Post, und

d) wenn der Anmelder seinen Aufenthalt ausserhalb des Sprengels dieses k. k. Gerichtes hat, die Namhaftmachung eines hierorts wohnenden Bevollmächtigten, zur Annahme gerichtlicher Verordnungen, widrigens dieselben lediglich mittels der Post an den Anmelder, und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenen Händen geschehene Zustellung, würden abgesendet werden.

Zugleich wird bekannt gemacht, dass derjenige, der die Anmeldung in obiger Frist einzubringen unterlassen würde, so angesehen werden wird, als wenn er in die Ueberweisung seiner Forderung auf den obigen Entlastungs-Capitals-Vorschuss nach Massgabe der ihn treffenden Reihenfolge eingewilliget hätte, dass er ferner bei der Verhandlung nicht weiter gehört werden wird. Der die Anmeldungsfrist Versäumende verliert auch das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittel gegen ein von den erscheinenden Betheiligten im Sinne §. 5. des kias. Patentes vom 25. September 1850 getroffenes Uebereinkommen, unter der Voraussetzung, dass seine Forderung nach Mass ihrer bücherlichen Rangordnung auf das Entlastungs-Capital überwiesen worden, oder im Sinne des §. 27 des kais. Patentes vom 8. November 1853 auf Grund und Boden versichert geblieben ist.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Tarnów am 13 März 1856.

(579) Edikt. (2-3)

[Nro 1128 pol.] Vom k. k. Bezirksamte Maków Wadowicer Kreises, werden nachbenannte illegal abwesende, und zur heurigen Stellung auf den Assentplatz vorgemerkte militärpflichtige Individuen anfgefordert, innerhalb sechs Wochen nach der dritten Einschaltung des gegenwärtigen Edikts i ihrer Heimath zu erscheinen und der Militärpflicht zu entsprechen, als sonsten dieselben als Rekrutirungsflüchtlinge angesehen und behandelt werden würden; als:

Aus *Maków*: Josef Skowroński Haus-Nro 11, Franz Łabędź 14, Stanislaus Hudzik 44, Vinzenz Nitoń 58, Josef Cycon 62, Johann Miskowiec 74, Vinzenz Miskowiec 74, Ferdinand Kocyan 79, Karl Kosmund 85, Josef Oleś 120, Stefan Wicherek 142, Johann Marcysiak 145, Josef Wilk 151, Andreas Wilk 151, Josef Warchoł 206, Thomas Tatara 359, Josef Koziana 338, Andreas Piątek 270, Josef Sołtysik 279, Franz Mglej 287, Franz Mierzwiński 405, Mathias Biskup 62, Johann Stanaszek 221, Jakob Stanaszek 234, Josef Zaremba 280, Josef Mglej 285, Adalbert Kondziołka 300, Franz Kondziołka 300, Kantius Koziana 339 und Josef Mołek 376.

Aus *Biała ad Maków:* Josef Groń 8, Kasimir Penna 62, Johann Borowy 21, Blasius Ficek 81, Johann Biskup 112, Johann Czarny 163, Kasimir Szafraniec 198, Andreas Dudrak 220, Adalbert Borowy 21, Johann Kozioł 52, Josef Radwan 187 und Vinzenz Migas 111.

Aus *Juszczyn:* Laurenz Biedrawa 30, Josef Piąstka 39, Johann Kaźmierczyk 129, Josef Kardas 134, Adalbert Nitoń 184, Michael Nitoń 184, Josef Stawik 242, Josef Mendrala 254, Michael Drobny 272, Kantius Polak 280, Josef Drobny 54, Johann Juszczynka 97, Josef Gigoń 103, Adalbert Kocur 139, Josef Kurdaś 176.

Aus *Grzechinia:* Josef Tatara 13, Johann Głowicki 44, Adalbert Kudzia 60, Michael Głowicki 72, Josef Stopa 95, Thomas Stopka 95, Michael Zemlik 118, Josef Polak 144, Josef Droszcz 163, Kantius Polak 227, Josef Sulka 273, Josef Mendrala 46, Johann Kudzia 74, Laurenz Bałos 102, Kantius Deja 160, Michael Polak 176, Johann Tokarz 226.

Aus *Osielec:* Johann Radwan 7, Johann Oleksa 47, Johann Buda 102, Josef Wronka 139, Josef Grzybek 167, Laurenz Rusin 197, Adalbert Grzechiniak 239, Josef Staliga 275, Josef Zaremba 3, Melhior Wojcik 169, Adalbert Kulak 175, Adalbert Szczurek alias Bachul 255, Johann Hodana 280, Kantius Korbel 257, Josef Wronka 56, Josef Zaremba 106.

Aus *Koiszówka:* Johann Jancarz 28, Josef Chorąży 29, Josef Drobny 50, Johann Drobny 55, Kantius Dylik 59, Johann Buda 78, Adalbert Mosor 81, Simeon Brzanka 101, Andreas Brzanka 101, Thomas Dyrda 40, Laurenz Miskowiec 32 und Michael Syc 123.

Aus *Wieprzec:* Johann Miskowiec 21.

Aus *Zembrzyce:* Johann Danek 32, Michael Leśniak 175.

Aus *Zawoja:* Josef Zając 407, Mathias Zając 407, Mathias Mazur 408, Josef Maciejny 409, Josef Zemlik 422, Mathias Samoliczek 456, Blasius Guzik 478, Johann Guzik 481, Johann Baran 530, Mathias Kobiela 541, Josef Siwiec 577, Andreas Babiak 627, Peter Toczek 645, Thomas Bubiak 648, Josef Smyrak 651, Michael Trybała 44, Johann Fujak 61, Laurenz Kozina 86, Albert Marek 220, Klemens Fujak 351, Josef Budzowski 751, Klemens Trzop 762, Josef Wojtyczko 781, Simeon Mazur 813, Klemens Chowaniak 842, Konstantin Rudnicki 854, Johann Rudnicki 854, Klemens Babiarz 627, Albert Marek 545, Vinzenz Skupień 691, Josef Giertuga 235, Albert Trybała 285, Kantius Mazur 125, Samuel Freundlich 118, Josef Bywalec 66, Andreas Malik 452, Stanislaus Szczurek 104, Michael Buglon 125, Klemens Kostyra 136, Adalbert Malik 145, Andreas Cyrek 165, Josef Pająk 340, Josef Bubiak 647, Josef Lasek 707, Johann Polak 316, Albert Trybała 256, Klemens Chowany 519, Franz Surniak 393, Johann Toczek 856, Peter Danczak 632.

Aus *Skawica:* Adalbert Bednarczyk 241, Johann Marek 238, Blasius Stec 16, Johann Dyrcz 287, Simeon Migas 152, Josef Wojtyczko 239, Johann Migas 252, Johann Szkolnik 268, Peter Marszałek 271, Adalbert Balek 186, Josef Balek 186, Johann Pacyga 51.

Aus *Bienkówka:* August Putyra 9, Kaspar Stachura 68, Michael Polański 74, Vinzenz Rymarczyk 81, Andreas Kaźmierczak 136, Johann Korbel 148, Anton Kania 173, Kasimir Nieckula 231, Adalbert Klinowski 236, Adalbert Goryl 299, Jakob Malina 301, Jakob Lasak 106, Bartholomaeus Malina 48, Johann Malina 113.

Aus *Jachówka:* Mathias Łuczak 101, Kantius Niecíąg 63, Michael Nieciąg 113, Bartholomaes Sołek 98, Kantius Kachnic 99.

Aus *Budzów:* Johann Ryszawy 114, Johann Nędza 56, Johann Nowak 169, Kantius Chrapek 259, Stefan Krupa 271, Marcus Eisenberg 291, Michael Kwasniowski 296, Simeon Nowak 209, Thomas Matuszek 23.

Aus *Zarnówka*: Josef Syc 51, Michael Piątek 78, Johann Adamczyk 110, Johann Matyja 145, Martin Stopka 184, Josef Jonczyk 199, Albert Lurka 200, Michael Zayda 208, Johann Oczkowski 231, Josef Szefczyk 252, Johann Stanek 262, Michael Matyja 173, Josef Zajda 245 unehelich.

Aus *Marcówka*: Adalbert Węgrzyniak 33, Thomas Sznurczak 52, und Adalbert Pindel 51.

K. k. Bezirks-Amt Maków am 12. März 1856.

(568) Edict. (2-3)

[N. 1690.] Vom k. k. Tarnower Kreisgerichte werden in Folge Einschreitens des Hr. Viktor Brzeski als Vormund der minderjährigen Bronislaus, Mieczyslaus, Sabine Brzeskie Besitzers und Bezugsberechtigten der im Tarnower Kreise liegenden, in der Landtafel Dom. 249 pag. 236 n. 10 haer. pag. 237 n. 11. 12. haer. Behufs der Zuweisung des mit Erlass der Krakauer k. k. Grundentlastungs-Ministerial-Commission vom 28ten December 1855 Z. 7518 für das im Tarnower Kreise liegenden Gutes Łączki definitiv ermittelten Grundentlastungskapitals 14,439 fl. CM, diejenigen, denen ein Hypothekarrecht auf den genannten Gütern zusteht, hiemit aufgefordert, ihre Forderungen und Ansprüche längstens bis zum 15ten May 1856 bei diesem k. k. Gerichte schriftlich oder mündlich anzumelden.

Die Anmeldung hat zu enthalten:

a) die genaue Angabe des Vor- und Zunamens, dann Wohnortes (Haus-Nro) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat;

b) den Betrag der angesprochenen Hypothekarforderung, sowohl bezüglich des Kapitals, als auch der allfälligen Zinsen, in so weit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Kapitale geniessen;

c) die bücherliche Bezeichnung der angemeldeten Post, und

d) wenn der Anmelder seinen Aufenthalt ausserhalb des Sprengels dieses k. k. Gerichtes hat, die Namhaftmachung eines hierorts wohnenden Bevollmächtigten, zur Annahme gerichtlicher Verordnungen, widrigens dieselben lediglich mittels der Post an den Anmelder, und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenen Händen geschehene Zustellung, würden abgesendet werden.

Zugleich wird bekannt gemacht, dass derjenige, der die Anmeldung in der obigen Frist einzubringen unterlassen würde, so angesehen werden wird, als wenn er in die Uiberweisung seiner Forderung auf den obigen Entlastungs-Capitals-Vorschuss nach Massgabe der ihn treffenden Reihenfolge eingewilliget hätte. Der die Anmeldungsfrist Versäumende verliert auch das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittel gegen ein von den erscheinenden Betheiligten im Sinne §. 5 des kais. Patentes vom 25 September 1850 getroffenes Uibereinkommen, unter der Voraussetzung, dass seine Forderung nach Mass ihrer bücherlichen Rangordnung auf das Entlastungs-Kapital überwiesen worden, oder im Sinne des §. 27 des kais. Patentes vom 8 November 1853 auf Grund und Boden versichert geblieben ist.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Tarnow am 26. Februar 1856.

Edict.

[N. 413] Vom k. k. Muszynaer Bezirksgerichte wird den muthmasslichen Erben des nach dem zu Łabowa verstorbenen Aron Körbel hiemit bekannt gegeben, dass Herr Emanuel Wazel wider die liegende Masse nach Aron Körbel wegen Zahlung der Summe pr. 50 fl. CM. N. G. eine gerichtliche Klage beim Nowojower Justizamte ausgetragen habe, worüber zur hiergerichtlichen Verhandlung mit der Verordnung vom Heutigen die Tagfahrt auf den 26. März 1856 um 9 Uhr Vormittags angeordnet worden ist.

Nachdem zu dieser liegenden Masse keine Erben sich erklärt haben, und solche auch nicht bekannt sind, so wird, dem Begehren des Klägers gemäss für diese Masse ein Curator in der Person des Isaac Körbel bestellt. Es liegt daher den muthmasslichen Erben ob, diesem Vertretter die zur Vertheidigung dienlichen Beweismittel zeitgerecht einzusenden, oder sich einen anderen Verttetter zu wählen und solchen dem Gerichte bekannt zu geben, als sie sonst die aus dieser Verständigung entspringenden üblen Folgen sich selbst werden zuzuschreiben haben.

Von k. k. Muszynaer Bezirksgerichte

(593-2-3) Krynica am 31 December 1855.

Edict.

[N. 1,693] Vom k. k. Tarnower Kreisgerichte wird mittelst gegenwärtigen Edicts bekannt gemacht, es haben wider den dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Michael Grafen Stadnicki und für den Fall seines Ablebens dessen liegende Verlassenschaftsmasse und praesumtive oder erbserklärtem Erben ferner alle jene Personen welch aus was immer für einen Tittel oder Gründe an die bereits beendigte Gantmasse des Michael Grafen Stadnicki oder auf die sub praes. 2. Juni 1801 Z. 14,528. Dom 64. pag. 392. n. 31. on. Instr. 792. pag. 21. n. 1. Instr. 792. pag. 23 n. 13. on. intabulirte Caution irgend ein Recht hätten, und welche Personen der Existenz dem Nahmen Zunahmen, Leben und Wohnorte nach unbekannt ist, sind Herr Adam Morawski wegen Zurechterkennung, dass jedes Recht der Belangten auf die sub praes. 2 Juni 1801. Z. 14,528. L. D. 64. pag. 392. n. 31. on. Instr. 792. pag. 21. n. 1. On. Instr. 792. pag. 23. n. 13. on. zu Gunsten der Gantmasse des Michael Grafen Stadnicki aus der durch Theresia Stadnicka am 25. September 1800 ausgestellten Instrumente intabulirte Caution für die Sicherheit der Einkünfte und gute Verwaltung der Güter Żelazówka durch Verjährung erloschen und daher diese Caution aus dem Passirstande der Güter Sieradza, Fiuk und Piaski und respective aus dem Kaufpreise dieser Güter pr. 16,666 fl 40 xr. CM. dann aus dem IX Platze der am 18. März 1852 Z. 2,223. erflossenen Zahlungstabelle der Güter Sieradza cum. attin. löschbar sei, unterm 9. November 1855 Z. 1,693. Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber zur mündlichen Verhandlung die Tagfart *auf den 25 Juni 1855 — 10 Uhr* Vormittags angeordnet wurde.

Da der Aufenthaltsort der Belangten unbekannt ist, so hat das k. k. Kreis Gericht zu deren Vertrettung und auf ihre Gefahr und Kosten den hiesigen Advokaten Dr. Grabczyński und Substituirung des Herrn Advokaten Dr. Serda als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden dem nach die Belangten errinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertretter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmässigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben würden. — Aus dem Rathe k. k. Kreisgerichtes

Tarnow am 31. Jänner 1856. (615-2-3)

Kundmachung

Vom Commando der Pferde-Reserve des k. k. 2ten Feld-Artill.-Regiments wird bekannt gegeben, dass am 26. März 1856 um 9 Uhr Vormittags am Podgórzer Platz mehrere Stück k. k. Dienstpferde plus Offerenti veräussert werden.

Krakau am 21. März 1856.

(618-3) *Heinrich von Kempen,* Hauptmann.

Do numeru dzisiejszego dołącza się Dodatek.

C. k. Teatr polski.

W poniedziałek 24 marca **Wielkanoc w Weronie** czyli **Wyrok Napoleona,** nowy dramat wojskowy w 2ch aktach. — **Flisacy** i na zakończenie **Mazur.**

We czwartek 27 marca **Marya Stuart,** tragedya Szyllera w 5ciu aktach, na dochód panny **Joanny Kotowskiéj.**

W niedzielę 30 marca **Krakowiacy i Górale** p. J. N. Kamińskiego, w których panna **Józefina Hoffmann** i pan **Borkowski** po raz pierwszy wystąpią.

W poniedziałek 31 marca **Obchód 50cio-letni otworzenia sceny polskiéj** połączony z **Obrazem** ułożonym przez jednego z malarzy krakowskich.

C. k. Teatr niemiecki.

We środę 26go marca pierwszy gościnny występ panien Marteau i Albertini solo-tancerek przy c. k. nadwornéj operze w Wiedniu 1) **Grand pas de deux serieux,** 2) 1szy akt z **Normy** opery tragicznéj Belliniego, zakończy 3ci akt **Roberta djabła** opera romantyczna Meyerbeera z tańcem. Panna Marteau wystąpi w tejże operze w roli Heleny. Cena miejsc zwyczajna. Początek o godz. 7.

SPOSTRZEŻENIA METEOROLOGICZNE.

Dnia	Godzina	Wys. bar. w lin. par. przy 0°Reaum.	Stan ciep. podług Reaumura	Wilgotn. powietrza względna	Kierunek i natężenie wiatru	Stan nieba	Zjawiska napowietrzne	Zmiana ciepła w ciągu dnia od	do
22	2	329'''42	+ 7°1	62	zachodni słaby	pogoda z chmurami			
	10	329 24	+ 4 0	81	„ „	chmurno		1-°4	+6°8
23	6	328 70	— 2 6	91	z. pn. zachodni „	„	deszcz	+7-3	
	2	328 58	+ 3 4	88	zachodni słaby	„	„	+2°4	
	10	328 71	— 2 4	89	„ „	„		+50	+3°0
24	6	329 45	— 1 2	91	pł. zachodni słaby	pogoda			

Antoni Kłobukowski Redaktor odpowiedzialny. w Drukarni Czasu. *Czapliński Antoni* zarządzca drukarni.

Dodatek do N. 71 Dziennika „CZAS“ z d. 26 Marca 1856.

Konkurs-Kundmachung.

[N. 34 praes.] Zur Besetzung der für den Krakauer Magistrat mit dem Erlasse des hohen Ministeriums des Innern vom 2. März 1856 Z. 2332 provisorisch sistemisirten Bau assistenstelle mit dem Gehalte von 500 fl. CM. wird der Konkurs bis 24 April 1856 mit dem Bemerken ausgeschrieben, dass später einlangende Gesuche unberücksichtiget bleiben werden, die Bewerber um diese Stelle haben ihre an den krakauer Magistrat gerichteten Gesuche, falls sie in einer öffentlichen Bedienstung stehen mittelst der vorgesetzten Behörde, sonst aber mittelst jenen kk. Kreisbehörde zu überreichen, in deren Amtsbezirke sie ihren Wohnsitz haben, und darin ihr Alter, die Sprachkenntnisse, die zurückgelegten technischen Studien, und die aus dem technischen Fache bestandenen öffentlichen Prüfungen, ferner ihre bisherigen Dienste nachzuweisen, und anzugeben, ob sie mit einem Beamten des krakauer Magistrates verwandt oder verschwägert sind.

Krakau am 13ten März 1856. (567-1-3)

---

(632) **Concurs.** (1-3)

[N. 3977.] Zur provisorischen Besetzung der für das Krakauer Stadtbauamt mit dem Erlasse des hohen k. k. Ministeriums des Innern vom 2. März 1855. Z. 2332 sistemisirten mit dem Gehalte jählicher 800 fl. CM. verbundenen Bauinspektorsstelle wird der Konkurs bis zum 10 Mai 1856 mit dem Bemerken ausgeschrieben, dass die Bewerber um diesen Dienstesposten ihre an den Krakauer Stadtmagistrat zu richtenden Gesuche, falls sie in einer öffentlichen Bedienstung stehen, mittelst der vorgesetzten Behörde, sonst aber mittelst jenes Kreiamtes, in dessen Amtsbezirke sie ihren Wohnsitz haben, und die Bewerber aus Krakau mittelst der k. k. Polizeidirection innerhalb des Koncurstermines zu überreichen, darin ihr Alter, die Sprachkenntnisse, die zurückgelegten technischen Studien und die aus den technischen Fächeren bestandenon öffentlichen Prüfungen, ferner ihre bisherige dienstliche Verwendung nachzuweisen und anzugeben haben, ob sie mit einem Beamten des Krakauer Magistrats verwandt oder verschwägert sind.

Von der k. k. Landesregierung

Krakau den 18 März 1856.

Kundmachung.

[Z. 1106] Für die k. k. Saline in Wieliczka, sind 3700 und für die k. k. Saline in Bochnia 1500 u. ö. Metzen Hafer bis Ende April 1856 einzuliefern. Lieferuugswillige werden hievon mit dem verständiget, das sie hierauf versiegelte von Aussen mit dem Worte „Lieferungsanboth“ bezeichnete Offerte, welche mit dem zur Sicherstellung des Antrages erforderlichen 10 perzentigen Reugelde zu versehen sind in der k. k. Berg und Salinen Direkzions Kanzeley zu Wieliczka bis zum 7ten April d. J. um 12 Uhr. Mittags einbringen können, wo die diessfälligen Licitations und bezüglich Lieferungs-Bedingnisse denen sich jeder Offerent genau unterziehen muss, während den gewöhnlichen Amtsstunden einzusehen sind.

Auf nacht mägliche Anbothe wird durchaus keine Rücksicht genommen werden.

K. k. Berg und Salinen Direction

(622-13) Wieliczka am 15 März 1856.

Kundmachung.

[N. 1107.] Für die k. k. Saline in Bochnia sind bis längstens Ende April l. J. 107 Zentner frisches, hartes, reines Scheiben-Unschlitt einzuliefern.

Lieferungswillige werden hievon mit dem verständigt, dass sie hierauf versiegelte von Ausseu mit dem Worte: „Lieferungsanbot“ bezeichnete Offerte, welche mit dem zur Sicherstellung des Antrages erforderlichen zehnperzentigen Reugelde zu versehen sind, in der Berg- und Salinen-Direktionskanzlei zu Wieliczka bis zum 4ten April d. J. um 12 Uhr Mittags einbringen können, wo die diessfälligen Lizitations- und beziehungsweise Lieferungsbedingnisse, denen sich jeder Offerent genau unterziehen muss, während den gewöhnlichen Amtsstunden einzusehen sind.

Von der k. k. Berg- und Salinen-Direction.

Wieliczka am 14. März 1856. (623-1-3)

Kundmachung.

Zur Besetzu g der bei dem k. k. Bezirksamte in Limanowa erledigten Bezirksamts Kanzlistenstelle mit dem Jahrgehalte von 350 fl. wird der Concurs in der Dauer von 4. Wochen bis 18 April l. J. ausgeschrieben.

Die Bewerber dieser Stelle, haben ihre instruirten Gesuche, mittelst ihre vorgesetzten Behörden, und wenn sie noch nicht in öffentlichen Diensten stehen, mittelst der Kreisbehö de ihres Wohnbezirkes hieramts zu überreichen.

Hierbei ist insbesondere nachzuweisen, der Geburtsort, das Alter, die Religion, die zurückgelegten Studien, die Befähigung für die politische Geschäftsführung, die Kenntniss der deutschen und polnischen oder einer andern slawischen Sprache.— Zugleich haben die Bewerber anzugeben, ob und in welchem Grade sie mit einem Beamten des Limanower Bezirksamtes verwandt oder verschwägert sind.

Behufs der Nachweisung über die bisherige Dienstleistung, über die Fähigkeiten, Verwendung, Moralität oder politisches Verhalten, ist die nach dem vorgeschriebenen Formulare ausgefertigte Qualifikazions Tabelle beizubringen.

Von der k. k. Kreisbehörde

(629-1-3) Neusandez am 18ten März 1856.

Kundmachung.

[N. 3,837] In Folge hoher Landesregierungs Erlasses vom 13ten l. m. Z. 7,361 wird Behufs der Sicherstellung der Materials Lieferung und der Arbeiten zur Rekonstruktion der Strassenstreke zwischen Gierczyce und Bochnia im 1, 2, 3 und 4/4 der 15. Meile der Wiener Hauptstrasse die abermalige Offertverhandlung bis zum 31 März 1856 Sechs Uhr Abends hiemit ausgeschrieben. An diesem Tage werden auch mündliche Anbote angenommen werden. Der Fiskalpreis beträgt 46,373 fl. 23 xr. Cmünze.

Die Lieferungsbedignisse können jederzeit bei der k. k. Kreisbehörde eingesehen werden.

Hiezu werden alle Unternehmer eingeladen.

Von der k. k. Kreisbehörde

(630-1-3) Bochnia am 16. März 1856.

[N. 979.] **Edict.** (625-1-3)

Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnow werden in Folge Einschreitens der Eheleute Stanislaus und Balbina Czechowska bücherlichen Besitzer und Bezugsberechtigten des im Bochniaer Kreise liegenden, in der Landtafel Dom. 47 pag. 208 vorkommenden Antheils des Gutes Gwoździec Behufs der Zuweisung des mit Erlass der k. k. Grundenlastungs-Ministerial-Commission zu Krakau von 10 September 1855 Z. 5607 für obigen Guts antheil Gwozdziec ermittelten Urbarial-Entschädigungscapital pr. 4968 fl. 50 kr. CM, diejenigen, denen ein Hypothekarrecht auf den genannten Gütern zusteht, hiemit aufgefordert, ihre Forderungen und Ansprüche längstens bis zum 31 Mai 1856 bei diesem k. k. Gerichte schriftlich oder mündlich anzumelden.

Die Anmeldung hat zu enthalten:

a) die genaue Angabe des Vor- und Zunamens, dann Wohnortes (Haus-Nro) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat;

b) den Betrag der angesprochenen Hypothekarforderung, sowohl bezüglich des Capitals, als auch der allfälligen Zinsen, in so weit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Capitale geniessen;

c) die bücherliche Bezeichnung der angemeldeten Post, und

d) wenn der Anmelder seinen Aufenthalt ausserhalb des Sprengels dieses k. k. Gerichtes hat, die Namhaftmachung eines hierorts wohnenden Bevollmächtigten, zur Annahme gerichtlicher Verordnungen, widrigens dieselben lediglich mittelst der Post an den Anmelder, und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenen Händen geschehene Zustellung, würden abgesendet werden.

Zugleich wird bekannt gemacht, dass derjenige der die Anmeldung in obiger Frist einzubringen unterlassen würde, so angesehen werden wird, als wenn er in die Ueberweisung seiner Forderung auf des obige Entlastungs-Capital nach Massgabe der ihn treffenden Reihenfolge eingewilliget hätte, dass er ferner bei der Verhandlung nicht weiter gehört werden wird. Der die Anmeldungsfrist Versäumende verliert auch das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittel gegen ein von den erscheinenden Betheiligten im Sinne §. 5 des kais. Patentes vom 25. September 1850 getroffenes Uebereinkommen, unter der Voraussetzung, dass seine Forderung nach Mass ihrer bücherlichen Rangordnung auf das Entlastungs-Capital überwiesen worden, oder im Sinne des §. 27 des kais. Patentes vom 8. November 1853 auf Grund und Boden versichert geblieben ist.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichts.

Tarnow am 31. Jänner 1856.

---

(504) **Edikt.** (2-3)

[N. 863.] Vom k. k. Bezirksamte in Oświęcim Wadowicer Kreises werden nachbenannte für das Jahr 1856, zur Stellung auf den Assentplatz berufene Individuen aufgefordert, binnen 4 Wochen vom Tage der 3ten Einschaltung dieses Edictes in ihre Heimath zurückzukehren oder ihre unbefugte Abwesenheit zu rechtfertigen, alssonsten gegen dieselben nach den Bestimmungen des a. h. Patentes vom 2. März 1832 verfahren werden müsste:

	HNr.
Aus Oświęcim:	
Herschel Juker	16
Abraham Weiner	33
Elias Lustgarten	90
Nathan Teichner	93
David Löwi recte Fennerman	30
Nathan Leschner	40
Falk Policer	106
Josef Sobczak	113
Moses Weinberg	85
Johann Bormus	166
Selig Hornung	15
Jacob Bayer	57
Herschel Rosenzweig	—
Mayer Rosenzweig	93
Abraham Teichner	—
Nathan Stanner	42
Herschel Grünapfel	57
Marcus Weiss	—
Joahim Sekler	—
David Berger	—
Jacob Berger	—
Moses Bayer	—
Abraham Lomp	—
Salomon Sekler	69
Aus Podolsze:	
Adalbert Keiny	98
Aus Babice:	
Martin Matyia	99
Aus Bruszcze:	
Jakob Kowalowski	24
Andreas Kowalczyk	25
Andreas Jarnot	133
Jakob Ligenza	167
Johann Chwiendacz	148
Casimir Grubinoga	37
Johann Przewoźniak	97
Aus Przecieszyn:	
Johann Niedziela	17

	H.Nr.
Aus Dwory:	
Franz Rusinek	143
Samuel Littner	126
Aus Grojec:	
Johann Wojcikiewicz	114
Aus Harmenze:	
Michal Kątny	55
Aus Janiszowice:	
Adalbert Zawadzki	60
Johann Grzywa	156
Valentin Kubica	207
Jacob Grzywa	161
Josef Dadak recte Dyrdon	108
Albert Górka	79
Johann Chrapczyński	149
Mathias Góra	159
Jacob Krawczyk	165
Johann Kubica	207
Siegfrid Pakula	18
Johann Szczerbowski	26
Anton Gora	177
Anton Staszek	3
Johann Markiel	134
Michael Kapica	140
Aus Łazy:	
Albert Klinowski	14
Johann Klinowski	14
Tomasz Bromboszcz	2
Aus Polanka wielka:	
Tomas Siwek	128
Johann Chwałek	109
Matias Zbolały	62
Blasius Romanek	148
Vinzenz Gala	166
Aus Przeciszow:	
Matheus Drabik	204
Stanislaus Banat	210
Aus Rajsko:	
Jacob Chmielowski	47
Aus Skidzin:	
Johann Ściłowski	19
Jacob Lissek	33

Vom k. k. Bezirksamte Oświęcim am 29. Februar 1856.

Obwieszczenie (546--3)

[5154] Magistrat kr. głównego miasta Krakowa, podaje do publicznej wiadomości, iż w miesiącach marcu i kwietniu r. b. ze szkółki miejskiej sprzedanemi zostaną 200 sztuk szczepów jasionowych (Fraxinus excelsior) po kr. 20 m. k. tudzież 200 krzewów winorośla dobrze rozrośniętego w najlepszym gatunku po cenie 10 kr. m. Ktoby sobie takowe nabyć życzył, zechce się zgłosić do Magistratu tutejszego. Kraków d. 1 marca 1856 r.

OBWIESZCZENIE. (547-2-3)

Tutejszo krajowy czeladnik stolarski Stanisław Sowiński, obecnie w Warszawie przebywający stara się o paszport emigracyjny w kraj Królestwa Polskiego, co podając do publicznej wiadomości, wzywa się każdego, aby o zachodzić mogącej ku temu przeszkodzie Magistrat Król. Głów. miasta Krakowa zawiadomił. *Tobiaszek.*

Kraków dnia 3 marca 1856 r.

---

(529) **Edict.** (2-3)

Vom k. k. Bezirksamte Milówka Kreis Wadowice, Verwaltungs Gebieth Krakau, werden nachstehende militärpflichtige Individuen aufgefordert, längstens bis zum 24ten März 1856 zum Behufe deren Abstellung auf den Assentplatz, sich hieramts zu melden, widrigens dieselben als Rekrutirungsflüchtlinge angesehen, und als solche behandelt werden.

CNr.	Vor- u. Zuname.	Alter.
	Gemeinde Brzuśnik.	
19	Mallak Albert	20
29	Duray Josef	23
	Gemeinde Bystra.	
10	Pietrysko Franz	23
35	Nowak Stanislaus	25
47	Kaleta Johann	25
32	Sobel Melchior	24
	Gemeinde Cincina.	
135	Szczotka Martin	21
157	Stebliński Albert	25
14	Leśniowski Felix	20
	Gemeinde Cisiec.	
5	Jeleń Josef	26
6	Dziedzic Albert	23
86	Schwarz Moses	20
130	Stanco Jakob junir	24
138	Sołtysek Martin	20
	Gemeinde Juszczyna.	
19	Grzegorzek Johann	26
49	Duray Stanislaus	20
	Gemeinde Kameśnica.	
13	Kurowski Johann	23
14	Kurowski Jokann	25
43	Worek Johann	26
53	Szczotka Johann	23
63	Hyla Jakob	21
67	Motyka Stanislaus	26
67	Motyka Johann	21
70	Kielbasa Paul	21
74	Motyka Adam	25
74	Motyka Johann	20
112	Nowak Michael	24
112	Nowak Johann	23
121	Kliss Johann	23
150	Duray Jakob	21
153	Fulat Mathias	25
163	Zawada Jakob	22
167	Zawada Blasius	25
169	Klisz Mathias	23
170	Klisz Martin	36
170	Klisz Johann	24
171	Woitas Mathias	25
183	Worek Mathias	20
188	Kurowski Jakób	21
190	Porembski Johann	25
205	Zawada Johann	25
205	Zawada Albert	21
207	Matuszny Melchior	22
209	Matuszny Thomas	26
215	Wendzel Simon	20
224	Gwizdon Martin	25
235	Dryiak Johann	26
244	Motyka Thomas	25
250	Kubica Martin	20
264	Slowik Albert	21
267	Klisz Martin	22
299	Greń Mathias	21
304	Kamiński Johann	23
328	Jarco Michael	26
348	Szczotka Jakob	26
374	Worek Paul	23
384	Zawada Josef	23
390	Gulman Abracham	24
398	Kurowski Josef	25
428	Białorzyd Martin	23
430	Matuszny Michael	23
436	Kubica Jakob	25
	Gemeinde Milówka.	
85	Schön Josef	21
107	Pajestka Johann	20
109	Bryś Josef	22
109	Bryś Johann	20
172	Brzuchański Johann	24
200	Salomon Johann	25
203	Zwias Barthlomeus	26
236	Labas Johann	24
123	Szczotka Laurenz	26
	Gemeinde Nieledwia.	
5	Wittosz Andreas	26
25	Pawlus Jakob	23
32	Hazuka Andreas	26
78	Brandys Albert	23
78	Brandys Josef	25
89	Pytlarz Martin	26
89	Pytlarz Anton	23
99	Jaszczurowski Josef	22
118	Gaweł Josef	20
122	Szczotka Laurenz	21
123	Dubosz Josef	21
128	Misiarz Martin	26
135	Misiarz Felix	23
150	Skowron Anndreas	22
155	Waligura Karl	23
171	Szelong Andres	26
183	Szczotka Josef	25
183	Szczotka Albert	24
188	Szczotka Mathias	25
191	Bierkas Johann	21
194	Scieszka Albert	23
82	Zawada Thomas	26
86	Pytlarz Jakob	26
194	Kocierz Johann	21
168	Konkol Peter	24
168	Konkol Martin	22
	Gemeinde Rycyrka górna	
31	Słowiak Martin	24

CNr.	Vor- u. Zuname.	Alter.
37	Mika Stanislaus	26
46	Kanty Johann	25
47	Czarniecki Martin	23
48	Tyc Stanislaus	25
52	Harmala Laurenz	25
53	Słowiak Josef	23
53	Słowiak Michael	20
72	Iwanek Martin	24
74	Migdał Josef	24
82	Dziergas Michael	28
85	Dziergas Stanislaus	23
85	Dziergas Albert	20
88	Sulawa Thomas	20
89	Sulawa Kaspar	26
89	Sulawa Michael	24
89	Pydych Josef	26
89	Sulawa Johann	25
91	Dziergas Albert	21
91	Byrski Josef	23
99	Ploskonka Johann	25
99	Ploskonka Michael	20
107	Sporek Jakob junior	24
110	Hutyra Albert	20
112	Bynski Josef	23
115	Bynski Josef	20
125	Biernat Johann	21
130	Hatala Josef	22
137	Wydra Josef	25
137	Bulka Johann	26
148	Wydra Michael	26
149	Sadlek Paul	24
156	Bulka Thomas	26
158	Suchoń Michael	24
158	Suchoń	20
164	Zlaręza Josef	24
165	Bulka Michael	24
169	Bulka Josef	24
173	Figura Laureno	24
178	Bulka Michael	22
180	Bulka Johann	24
180	Bulka Josef	26
192	Zemann Johann	24
192	Zemann Paul	22
209	Kotrys Josef	26
210	Sleziak Albert	26
210	Bulka Jakob	21
24	Słowiak Josef	23
100	Iwanek Josef	26
65	Iwanek Michael	26
113	Zielnik Josef	23
154	Bulka Josef	25
209	Krzoska Josef	25
	Rycyrka Dolna.	
22	Pryszcz Josef	22
24	Paciorek Martin	22
25	Paciorek Martin	26
67	Bulka Albert	26
82	Pnyszcz Albert	21
82	Pnyszcz Albert	22
82	Pnyszcz Johann	26
86	Fujak Adalbert	22
90	Wolny Laurenz	21
94	Figura Adalbert	21
104	Wolny Josef	21
119	PawlicznyJohann	26
139	Cierla Laurenz	24
145	Podgórzetz Johann	20
150	Słowiak Johann	20
151	Krawiec Peter	21
159	Gardaś Josef	23
161	Gardaś Johan	25
175	Paciorek Johann	20
178	Podeima Martin	24
181	Kynys Thomas	21
92	Radwaniak Josef	20
162	Gardaś Michael	26
167	Gardaś Martin	23
167	Gardaś Michael	20
	Gemeinde Raicza.	
12	Zając Mathias	21
25	Miesiączek Josef	21
31	Scieszka Michael	21
40	Fujak Melchior	24
55	Pawlus Michael	26
60	Jarosz Johann	21
66	Hulboj Albert	23
76	Hulboj Michael	24
83	Hulboj Albert	25
83	Hulboj Johann	23
147	Dziasek Martin	24
168	Butor Andreas	21
175	Sury Albert	23
178	Liszka Albert	24
180	Liszka Johann	23
189	Rylko Michael	23
191	Sury Johann	24
203	Bobek Michael	25
203	Bobek Stefan	33
213	Dobrowolski Michael	23
235	Sporek Josef	24
236	Herzyk Markus	25
251	Zaręba Johann	25
268	Jurczak Josef	23
282	Rybarski Mathias	25
291	Madeja Johann	25
325	Koron Josef	20
120	Krzepina Jakob	23

CNr.	Vor- u. Zuname.	Alter.
	Gemeinde Szare.	
1	Gizlar Georg	26
12	Zawada Albert	23
12	Zawada Josef	24
28	Pajestka Josef	23
32	Wojczuch Mathias	26
51	Welniak Michael	22
67	Matuszny Michael	25
81	Babicki Johann	22
94	Borak Jakob	24
116	Kochutek Jakob	23
117	Kochutek Laurenz	22
127	Tanistna Michael	21
141	Bulas Albert	21
141	Woityla Johann	24
142	Brączek Johann	24
155	Kocierz Johann	22
182	Porembski Michael	20
187	Pieczarka Michael	20
187	Szczotka Andreas	24
191	Lach Josef	24
191	Lach Michael	24
191	Lach Jakob	20
192	Lach Albert	21
194	Pieczarka Johann	21
194	Pieczarka Peter	20
197	Lalik Melchior	20
200	Lalik Martin	24
200	Lalik Johann	21
200	Wittosz Martin	21
207	Lalik Albert	24
208	Kurowski Matheus	25
210	Krutak Jakob	26
210	Krutak Martin	23
210	Krutak Thomas	26
214	Missiarz Thomas	21
24	Stanco Johann	23
149	Brączek Mathias	23
	Gemeinde Soll:	
12	Dudys Johann	21
16	Mika Martin	25
18	Hisz Martin	25
27	Stanco Michael	22
34	Płowucha Josef	26
35	Drozdek Johann	22
38	Dudys Josef	22
39	Gardas Martin	25
64	Tomala Josef	26
64	Tomala Albert	23
77	Szczotka Josef	26
77	Szczotka Albert	22
85	Jędrzejkiewicz Jakob	25
85	Klimas Stanislaus	26
85	Klimas Josef	24
91	Kuś Stanislaus	22
114	Dudys Michael	20
124	Bnys Johann	26
124	Bnys Josef	22
124	Bnys Stanislaus	23
130	Lassut Thomas	23
130	Lassut Martin	25
130	Lassut Adam	23
131	Słowiak Stanislaus	24
134	Szczotka Josef	24
135	Tomala Michael	24
143	Dobnowalski Thom.	26
146	Przybarski Albert	26
162	Drozdek Johann	24
162	Bryś Michael	22
164	Kubica Josef	20
167	Bryś Johann	26
170	Bryś Johann	20
179	Gaweł Michael	22
180	Bryś Josef recte Bury	20
184	Gaweł Johann	22
199	Bryś Albert	20
200	Misiarz Martin	21
208	Pydych Michael	21
213	Zwardoń Adalbert	20
220	Zwardoń Thomas	21
231	Stanco Josef	20
232	Gaweł Thomas	24
233	Tyc Laurenz	26
234	Kus Johann	26
46	Klimas Michl.	23
49	Klimas Josef	21
131	Pydych Josef	26
131	Pydych Johann	22

CNr.	Vor- u. Zuname.	Alter.
	Gemeinde Soll.	
139	Wojtyla Thomas	21
153	Bury Josef	23
181	Gaweł Johann	26
201	Stanco Johann	22
270	Szczotka Josef	20
304	Stanco Layrenz	26
	Gemeinde Uisoll:	
19	Madejczyk Michael	21
35	Hutyna Josef	20
42	Hutyna Johann	22
47	Leblowicz Salomon	26
54	Zoń Johann	21
66	Lach Johann	22
66	Lach Michael	22
69	Kotnys Johann	22
72	Lach Johann	22
75	Lach Martin	22
82	Zając Thomas	22
97	Gnuszka Johann	26
97	Gnuszka Lnurenz	21
98	Gnuszka Adalbert	24
102	Lach Michael	25
109	Slachta Josef	24
110	Slachta Stanislaus	24
114	Parcica Thomas	20
117	Lippart Michael	20
119	Biber Albert	20
123	Waideczko Michael	24
124	Kotrys Josef	23
127	Krencichwost Martin	21
132	Bednarz Martin	22
141	Bednarz Laurenz	22
152	Pamietło Albert	22
162	Bronner Salamon	24
198	Fischer Jakob	23
208	Kotrys Andreas	21
232	Kotrys Jakob	20
242	Machala Simon	21
254	Kozubek Johann	20
261	Kocoń Josef	21
264	Paździorko Michael	25
280	Bryja Andreas	21
287	Krencichwost Johann	22
293	Brys Thomas	25
294	Jarosz Josef	25
295	Lach Albert	23
308	Kiełbasa Andreas	21
315	Kiełbasa Albert	25
318	Szalanik Josef	20
338	Skowron Johann	23
353	Szalanik Nikolaus	25
362	Szalanik Jakob	21
387	Kiełbasa Jakob	24
402	Krencichwost Jakob	24
407	Krencichwost Michael	23
415	Mizia Johann	25
422	Kotela Thomas	25
437	Ciapka Johann	25
494	Szalanik Michael	22
498	Krawiec Michael	25
504	Długosz Martin	25
504	Długosz Stanislaus	23
507	Dudys Albert	24
512	Szatanik Josef	25
527	Wilczek Michael	24
527	Kocoń Johann	22
527	Kocoń Laurenz	20
532	Bednarz Andreas	20
537	Salachna Josef	24
544	Markiewka Stanisl.	21
544	Markiewka Simon	21
42	Hutyna Michael	21
96	Drozdek Johann	25
342	Szatanik Albert	20
360	Kubczak Mathias	20
284	Bednarz Johann	25
516	Szatanik Jakob	23
84	Capanda Mathias	24
	Gemeinde Zabnica.	
21	Gluza Michael	24
51	Waliczek Johann	24
99	Woityla Martin	23
121	Barczyk Michael	24
127	Kabacik Josef	20
129	Urbasz Mathias	24
16	Hazuka Johann	23
28	Krawiec Michael	25

Milówka am 4ten März 1856.

Vom k. k. Bezirks-Amte.

Edict.

[N. 471] Vom k. k. Bezirksamte zu Mielec wird bekannt gemacht, dass über Anlangen der Frau Kornelia Anna von Frankenberg k. k. Bezirksamts Adjunkten Ehegattin in die Einleitung der Amortisirung eines ihr Verlustgerathenen Rentenscheines der allgemeinen Versorgungs-Anstalt in Wien de datto 31ten Dezember 1835 Nro 17,638 pr. 200 fl. ausgestellt auf den Namen Kornelia Anna Bieleczky gewilliget worden. Es werden daher alle jenne, die auf diesem Rentenschein Ansprüche zu machen gedenken, erinnert ihr Recht darauf binnen 1 Jahre 6. Wochen 3 Tagen so gewiss darzuthn, widrigens dieselben nach Verlauf dieser Zeit nicht mehr gehört und dieser Rentenschein für null und nichtig erklärt würde.

Von k. k. Bezirksamte Mielec am 1. Miärz 1856. (531-2-3)

Kundmachung. (564-2-3)

Bei dem k. k. Bezirksamte zu Makow, Wadowicer Kreises, ist für einige Zeit eine Konzepts-Diurnistenstelle mit einem Taggelde mit 1 fl. 20 xr. CM. erledigt, und kann sogleich angetreten werden.

Bewerber hierum haben ihre Fähigkeit zu dieser Stelle, und insbesondere ihre Fähigkeit im Konzeptfache judizieller Abtheilung nachzuweisen.

K. k. Bezirksamt Makow am 12. März 1856.

Konkurs-Ausschreibung.

[Z. 1256.] Bei dem Neusandecer k. k. Kreisgerichte ist eine Rathsstelle mit dem Gehalte jährlicher 1200 fl. CM. und dem Vorrückungsrechte in die höhere Gehaltsstuffe vom 1400 fl. CM. in Erledigung gekommen.

Die Bewerber um diese Stelle haben ihre nach dem n. h. Patente vom 3. May 1853 N. 81 A. G. B. eingerichteten Gesuche im vorschriftsmässigen Wege binnen vier Wochen vom Tage der dritten Einschaltung in das Amtsblatt der Wiener-Zeitung gerechnet, bei dem Praesidium dieses k. k. Kreisgerichtes zu überreichen.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes
Neusandec am 11 März 1856. (597-2-3)

Inseraty.

Agnieszka Kowalska, klucznica zostająca w służbie u śp. W. Michała Ostaszewskiego w Korczynie, obwodzie Jasielskim zamieszkałego, zmarła na dniu 28 lutego 1812 r. zostawiwszy majątku kilkadziesiąt fl. w. w. Wzywano już pod ów czas edyktalnie sukcessorów, lecz gdy po upływie 44 lat nikt się niezgłosił, powtórnie wzywa się tych, którzyby prawo do spadku tego udowodnić mogli, by się w przeciągu roku i sześciu tygodni do właściciela Klimkówki w obwodzie Sanockim zgłosić chcieli, gdyż po upłynionym czasie kwota ta według woli śp. Józefa Ostaszewskiego na fundusz ubogich oddaną będzie.

Klimkówka 23 lutego 1856. (523--3)

Poszukiwana jest

dzierżawa posiadłości ziemskiéj

o 200 lub 300 morgach, w promieniu najdaléj sześciomilowym od Krakowa. Bliższą wiadomość powziąść można w biórze adwokata W. Zuckera przy ulicy Grodzkiéj pod L. 37 gm. I. (477-2-3)

SŁONINA i INNE TŁUSTOŚCI.

Już dawniéj ogłoszony, i łaskawemi względami Szanownéj Publiczności ciągle zaszczycany **SKŁAD TŁUSZCZOW** ***Fleischa i Goldschmiedta*** z Węgier przy ulicy Floryańskiéj pod N. 521 przy Bramie istniejący, ma honor oznajmić, iż obecnie nadeszły **świeże transporta** tak tłuszczów wieprzowych pod wszelką nazwą znanych, jakoto: **węgierska biała słonina do topienia, wędzona słonina do jedzenia i topienia, paprykowa słonina do chleba, słonina do szpikowania, szmalec, sadło młode, sadło stare, szynki wędzone w najlepszym gatunku, ozory wieprzowe wędzone, różne wędliny wieprzowe, śliwki suszone nadzwyczaj słodkie, bryndza świeża, salami w dobrych gatunkach.** Wszystkie wymienione artykuły w gatunkach najlepszych sprzedawane będą tak hurtem jak i częściowo **po cenach najumiarkowańszych**, uprasza się zatém o dalsze łaskawe względy, przy zapewnieniu punktualnéj usługi. — Kraków 28 lutego 1856.

Henryk Fleisch i Goldschmiedt z Węgier.

SPECK

und andere

Fettwaaren Handel.

Die schon früher bekannt gegeben, bis jetzt mit gütigem zahlreichen Zuspruch beehrte **FETTWAAREN NIEDERLAGE** von **Fleisch & Goldschmiedt** aus Ungarn in der Florianer Strasse N. 521 am Thore, erlaubt sich die ganz ergebene Anzeige, dass sie **neuerdings bedeutende Transporte** von Fettwaaren in allen Sorten: **weisses Kochspeck, geräuchertes Speck, paprikirtes Speck zum Brod friesches Speck zum spicken, Schweinfett Schmaltz, friesches Schmeer, altes Schmeer, frische Schinken bester Qualitet, geräucherte Zungen, verschiedenes geräuchertes Fleisch Pflaumen, frische Brindserkäse, echt ungarischen Salami bester Qualität,** sich mit allen diesem Artikeln in vorzüglichster Güte sowohl in Parthien als vereinzelt zu **den billigsten Preisen** unter Zusiecherung der promptesten Bedienung Einem verehrten hiesiegen und auswärtigen Publikum zur geneigten Abnahme empfiehlt

Krakau den 28 Februar 1856.

Heinrich Fleisch et Goldschmiedt
(465-9-15) Händler aus Ungarn.

ODEZWA.

Ponieważ chów koni czystéj krwi angielskiej i arabskiéj znacznie się u nas rozpowszechnia, a w każdym już kraju, gdzie podobny jest chów koni, księgi rodowe istnieją:

Przedsięwziąłem wydać „rodowód koni czystej krwi angielskiej i arabskiéj“, znajdujących się w Galicyi wraz z Ks. Krakowskiem i Bukowiną. Upraszam więc właścicieli koni czystéj krwi angielskiej lub arabskiéj, przesłać mi spis onych — z wykazem lat — maści — nazwiska ojca i matki, oraz przychowku z 1856 — właściciele koni czystej krwi angielskiej muszą się odnieść lub na „The General Stad-Book London“, lub „Allgemeines Gestütt Buch Berlin“ — arabskiej krwi muszą się wykazać oryginalnemi rodowodami arabskiemi — inaczéj umieszczone nie będą. Bardzoby było pożądanem obok tego wykazu przesłać przez kogo i kiedy te konie sprowadzone były z Anglii lub Arabii.

Czarnokońce w obwodzie Czortkowskim, ostatnia poczta Czortkow. ***Erazm Wolański.***

Dla ułatwienia przystępu do stanowienia klaczy z ogierami czystéj krwi angielskiéj: — Ogłaszam że każdym z 3ch ogierów, za opłatą 60 złr. od klaczy i 5 złr. dla masztalerza stanowić można od d. 1 marca do 1 czerwca 1856 r.

1. Bellewstown gniady 8 lat 16 miary w grudniu 1855 sprowadzony z Anglii.
2. Sovereing gniady 6 lat 15 1/4 cali matka z niem zrebna sprowadzona z Anglii w 1849.
3. Dark Jegl kary 5 lat 15 1/4 miary po Dark Lady i Muley Molochu sprowadzonemi z Anglii.

Stajnia osobna jest przeznaczona dla klaczy owies i siano lub trzeba przysłać lub będzie można kupić w miejscu po cenach targowych. 4 skoki przeznacza się dla każdej klaczy.— Zapłata przed stanowieniem.

Czarnokońce w obwodzie Czortkowskim.

(1690--8) ***Erazm Wolański.***

Mężczyzna przeszło 30 lat wieku mający, kawaler wcale niechorowitego zdrowia; posiadający praktycznie wiadomości gospodarczo-ziemiańskie, zaszczytnemi opatrzony świadectwy, tak co do charakteru i moralności jako i nauk szkolnych; egzaminowany i praktyczny mandataryusz, do prowadzenia interesów potocznych zdolny, w rachunkach biegły; w wypełnianiu przyjętych powinności gorliwy, mający wyższą ogładę światową; syn szlachetnych rodziców, dzierżawcy dóbr, z taktem i zręcznością w postępowaniu, w każdym razie oględny i sumienny; dający się łatwo nagodzić według woli i życzeń swego chlebodawcy; życzy sobie przyjąć obowiązek do swojéj zdólności i usposobienia stósowny, to jest do zarządu kilkoma folwarkami, lub do zastępstwa dziedzica lub dziedziczki, w Galicyi lub Król. Polskiem. — Bliższa wiadomość w drukarni *Czasu*. (335--3)

Antoni Kłobukowski Redaktor odpowiedzialny. w Drukarni Czasu. *Czapliński Antoni* rządzca drukarni.